

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 23. 11. 2016
COM(2016) 852 final

2016/0362 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu, a ktorou sa mení smernica 98/26/ES, smernica 2002/47/ES, smernica 2012/30/EÚ, smernica 2011/35/EÚ, smernica 2005/56/ES, smernica 2004/25/ES a smernica 2007/36/ES

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Navrhované zmeny smernice 2014/59/EÚ (smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk alebo BRRD) sú súčasťou legislatívneho balíka, ktorý zahŕňa aj zmeny nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (nariadenie o kapitálových požiadavkách alebo CRR), smernice 2013/36/EÚ (smernica o kapitálových požiadavkách alebo CRD) a nariadenia (EÚ) č. 806/2014 (nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií alebo SRMR).

V posledných rokoch EÚ realizovala podstatnú reformu regulačného rámca finančných služieb s cieľom posilniť odolnosť finančných inštitúcií v EÚ, vychádzajúc pritom do veľkej miery z globálnych štandardov dohodnutých s medzinárodnými partnermi EÚ. Tento reformný balík zahŕňal najmä nariadenie (EÚ) č. 575/2013 (nariadenie o kapitálových požiadavkách alebo CRR) a smernicu 2013/36/EÚ (smernica o kapitálových požiadavkách alebo CRD), pokiaľ ide o prudenciálne požiadavky na inštitúcie a dohľad nad nimi, smernicu 2014/59/EÚ (smernica o ozdravení a riešení krízových situácií alebo BRRD), pokiaľ ide o ozdravenie a riešenie krízových situácií inštitúcií, a nariadenie (EÚ) č. 806/2014 o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM).

Tieto opatrenia boli prijaté ako reakcia na finančnú krízu, ktorá vypukla v rokoch 2007 – 2008. Neexistencia vhodných rámcov na riadenie a riešenie krízových situácií vlády po celom svete donútila v dôsledku finančnej krízy zachraňovať banky. Následný vplyv na verejné financie, ako aj nežiaduci stimul socializácie nákladov zlyhania bánk zdôraznil, že je nevyhnutný iný prístup k riadeniu bankových kríz a ochrane finančnej stability.

V rámci Únie a v súlade s významnými opatreniami, ktoré sa dohodli a prijali na medzinárodnej úrovni, sa smernicou 2014/59/EÚ [smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (BRRD)]¹ a nariadením (EÚ) č. 806/2014 [nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRMR)]² zriadil silný rámec pre riešenie krízových situácií bánk na účinné riadenie bankových kríz a zníženie ich negatívneho vplyvu na finančnú stabilitu a verejné financie. Základným kameňom nového rámca pre riešenie krízových situácií je „nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov“, ktorý pozostáva z odpísania dlhu alebo konverzie dlhových pohľadávok alebo iných záväzkov na vlastný kapitál podľa vopred stanovenej hierarchie. Tento nástroj možno použiť na absorbovanie strát a vnútornú rekapitalizáciu inštitúcie, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, s cieľom obnoviť jej životaschopnosť. Namiesto daňovníkov budú preto musieť niesť záťaž zlyhania inštitúcie akcionári a iní veritelia. Na rozdiel od iných jurisdikcií rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií bánk Únie už udelil mandát orgánom pre riešenie krízových situácií na nastavenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky („MPVZOZ“) pre každú úverovú inštitúciu alebo investičnú spoločnosť („inštitúcia“), ktorá pozostáva zo

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

záväzkov vysoko spôsobilých na záchranu pomocou vnútorných zdrojov, ktoré sa použijú na absorbovanie strát a rekapitalizáciu inštitúcií v prípade zlyhaní. Komisia nedávno prijala delegované právne predpisy, ktoré sa týkajú praktického uplatňovania tejto požiadavky³.

Na globálnej úrovni Rada pre finančnú stabilitu (FSB) vydala 9. novembra 2015 normu týkajúcu sa hlavných prvkov celkovej kapacity na absorpciu strát („norma TLAC“), ktorá bola schválená o týždeň neskôr na samite G20 v Turecku⁴. Na základe normy TLAC sa od globálne systémovo dôležitých bánk („G-SIB“), ktoré sa v právnych predpisoch Únie označujú ako globálne systémovo významné inštitúcie („G-SII“), požaduje, aby disponovali dostatočným množstvom záväzkov s vysokou kapacitou na absorpciu strát (záväzky schopné záchranu pomocou vnútorných zdrojov) s cieľom zabezpečiť hladkú a rýchlu absorpciu strát a rekapitalizáciu počas riešenia krízových situácií. Komisia sa vo svojom oznámení z 24. novembra 2015⁵ zaviazala do konca tohto roka predložiť legislatívny návrh, aby bolo možné normu TLAC vykonávať od dohodnutého termínu v roku 2019. Komisia sa okrem toho zaviazala preskúmať súčasné pravidlá MPVZOZ v súvislosti so zabezpečením úplného súladu s medzinárodne dohodnutou normou TLAC posúdením zistení správy, ktorú má Komisia na základe článku 45 ods. 19 smernice BRRD poskytnúť Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA). Dočasnú verziu tejto správy už orgán EBA uverejnil 19. júla 2016⁶ a predloženie záverečnej správy sa očakáva v priebehu decembra 2016.

Aj keď všeobecný rámec smernice BRRD zostáva platný a stabilný, hlavným cieľom tohto návrhu je vykonávanie normy TLAC a začlenenie požiadavky na TLAC do všeobecných pravidiel MPVZOZ tak, aby sa zamedzilo duplicitnému uplatňovaniu dvoch paralelných požiadaviek. Hoci sa TLAC a MPVZOZ zaoberajú rovnakým regulačným cieľom, predsa len medzi nimi existujú určité rozdiely v spôsobe ich zostavenia. Rozsah uplatňovania MPVZOZ sa týka nielen G-SII, ale aj celého bankového odvetvia Únie. Na rozdiel od normy TLAC, ktorá obsahuje harmonizovanú minimálnu úroveň, úroveň MPVZOZ určujú orgány pre riešenie krízových situácií na základe osobitného posúdenia inštitúcie na individuálnom princípe. Minimálna požiadavka na TLAC by sa napokon mala v zásade splniť nástrojmi podriadeného dlhu, pričom na účely MPVZOZ podriadenie dlhových nástrojov môžu požadovať orgány na riešenie krízových situácií na individuálnom princípe v rozsahu, aký je potrebný na zabezpečenie toho, aby sa v danom prípade s veriteľmi zapojenými do záchranu pomocou vnútorných zdrojov nezaobchádzalo horšie ako pri hypotetickom scenári platobnej neschopnosti (čo je scenár, ktorý je v rozpore s riešením krízových situácií). Komisia s cieľom dosiahnuť jednoduchý a transparentný rámec, ktorý poskytuje právnu istotu a konzistentnosť, navrhuje integrovať normu TLAC do súčasných pravidiel MPVZOZ a

³ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/1450 z 23. mája 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa špecifikujú kritériá týkajúce sa metodiky stanovovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (Ú. v. EÚ L 237, 3.9.2016, s. 1).

⁴ FSB, *Princípy týkajúce sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu globálne systémovo dôležitých bánk (G-SIB) pri riešení krízových situácií, Hlavné prvky celkovej kapacity na absorpciu strát (TLAC)*, 9. 11. 2015.

⁵ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Na ceste k dobudovaniu bankovej únie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>.

zabezpečiť, aby boli splnené obe požiadavky pomocou prevažne podobných nástrojov. Tento prístup si vyžaduje zavedenie obmedzených úprav súčasných pravidiel MPVZOZ, ktoré zabezpečujú technickú konzistentnosť so štruktúrou všetkých požiadaviek na G-SII.

Nevyhnutné sú najmä ďalšie vhodné technické zmeny súčasných pravidiel MPVZOZ na dosiahnutie ich súladu s normou TLAC, pokiaľ ide, okrem iného, o menovatele použité na meranie kapacity na absorpciu strát, vzájomné pôsobenie s požiadavkami na kapitálový vankúš, zverejňovanie rizík investorom a ich uplatňovanie v súvislosti s rôznymi stratégiami na riešenie krízových situácií. Pri uplatňovaní normy TLAC pre G-SII prístup Komisie závažne neovplyvní záťaž inštitúcií, ktoré nie sú G-SII, aby dodržiavali ustanovenia MPVZOZ.

Z prevádzkového hľadiska sa harmonizovaná minimálna úroveň normy TLAC zavedie v Únii prostredníctvom zmien nariadenia a smernice o kapitálových požiadavkách (CRR a CRD)⁷, zatiaľ čo s dodatočnou hodnotou špecifickou pre jednotlivé inštitúcie v prípade G-SII a MPVZOZ špecifickou pre inštitúciu v prípade inštitúcií, ktoré nie sú globálne systémovo významné, sa budú zaoberať prostredníctvom cielených zmien BRRD a SRMR. Tento návrh sa konkrétne vzťahuje na cielené zmeny BRRD v súvislosti s vykonávaním normy TLAC v Únii. Tento návrh je ako taký súčasťou širšieho balíka na preskúmanie finančných právnych predpisov Únie, zameraného na zníženie rizík vo finančnom sektore (preskúmanie CRR/CRD) a posilnenie jeho odolnosti.

Okrem toho na základe názorov mnohých respondentov vyjadrených v rámci výzvy na predloženie dôkazov zainteresovaným stranám, uverejnenej v septembri 2015⁸, sa týmto návrhom mení BRRD s cieľom zmierniť náklady bánk na dodržiavanie predpisov, ak sa ich záväzky riadia právnymi predpismi tretích krajín. Ukázalo sa, že dodržiavanie súčasnej požiadavky je v praxi zložité, teda prináša obmedzenú pridanú hodnotu riešiteľnosti krízovej situácie bánk. Preto je potrebné zaviesť viac flexibility do zmluvných vzťahov bánk Únie so subjektmi tretích krajín, ktorá orgánom pre riešenie krízových situácií umožní, pod podmienkou určitých prísnych ochranných opatrení, oslobodiť od povinnosti zaviesť zmluvné podmienky s cieľom uznať v tretích krajinách dopady nástroja záchrany záväzkov pomocou vnútorných zdrojov, ktoré sa riadia právnymi predpismi týchto tretích krajín. V praxi je vynucovanie súčasných pravidiel veľmi zložité.

Okrem toho na výzvu rady ECOFIN v jej záveroch zo 17. júna 2016 sa týmto návrhom mení BRRD, pokiaľ ide o uplatňovanie nástrojov moratória zo strany orgánov pre riešenie krízových situácií v priebehu riešenia krízových situácií, t. j. právomocí na pozastavenie exekúcií záväzkov bánk voči tretím stranám. Harmonizácia týchto právomocí by mala

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁸ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/summary-of-responses_en.pdf, súhrn príspevkov k „výzve na predkladanie dôkazov“.

prispieť k stabilizácii inštitúcie príslušnými orgánmi v období pred a možno aj po riešení krízovej situácie.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Súčasným rámcom na riešenie krízových situácií bánk Únie sa už od všetkých európskych bánk vyžaduje, aby disponovali dostatočným množstvom záväzkov s vysokou kapacitou na absorpciu strát (záväzky schopné záchrany vnútornými zdrojmi). Spojením súčasných požiadaviek na G-SII s globálnou normou TLAC sa týmto návrhom zlepši a uľahčí uplatňovanie súčasných pravidiel. Návrh je preto konzistentný s celkovým cieľom rámca na riešenie krízových situácií bánk Únie na zníženie podpory daňovníkov pri riešení krízových situácií bánk.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Návrh je súčasťou širšieho preskúmania finančných právnych predpisov Únie (preskúmanie CRR/CRD), ktoré je zamerané na zníženie rizík vo finančnom sektore a zároveň na podporu udržateľného financovania hospodárskej činnosti. Je úplne konzistentný so základnými cieľmi EÚ na podporu finančnej stability, znižovanie podpory daňovníkov pri riešení krízových situácií bánk, ako aj na prispievanie k udržateľnému financovaniu hospodárstva.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Navrhouvanou smernicou sa mení súčasná smernica BRRD. Právny základ pre návrh je rovnaký ako právny základ BRRD, ktorým je článok 114 ZFEÚ. Týmto ustanovením sa umožňuje prijať opatrenia na aproximáciu vnútroštátnych ustanovení, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu.

Návrhom sa harmonizujú vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa ozdravenia a riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností, najmä pokiaľ ide o ich kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu pri riešení krízových situácií v rozsahu potrebnom na zabezpečenie toho, aby mali členské štáty a banky Únie rovnaké nástroje a kapacitu na riešenie zlyhaní bánk v súlade s dohodnutými medzinárodnými normami (norma TLAC).

Vytvorením harmonizovaných požiadaviek na banky na vnútornom trhu sa návrhom výrazne znižuje riziko rozdielnych vnútroštátnych právnych predpisov v členských štátoch, ktoré sa týkajú kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu pri riešení krízových situácií, ktoré by mohlo narušiť hospodársku súťaž na vnútornom trhu. Návrh má preto za svoj cieľ vytváranie a fungovanie vnútorného trhu.

Vhodným právnym základom je preto článok 114 ZFEÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Podľa zásady subsidiarity uvedenej v článku 5 ods. 3 ZEÚ by v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci, mala Únia konať len vtedy a v takom rozsahu, ak ciele navrhovanej činnosti nemôžu uspokojivo dosiahnuť členské štáty na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Únia a jej členské štáty sú zaviazané k uplatňovaniu medzinárodných noriem. Ak Únia neprijme žiadne opatrenie, členské štáty by museli globálnu normu TLAC implementovať do svojich vlastných jurisdikcií samy, bez možnosti zmeniť existujúci rámec, ktorý vychádza z BRRD a SRMR. V dôsledku toho vzhľadom na dôležité rozdiely medzi normou TLAC a existujúcim rámcom, ako aj na možné rozdielne výklady hlavných prvkov TLAC zo strany vnútroštátnych regulačných orgánov by banky, a to najmä G-SII, podliehali dvom paralelným požiadavkám (ak by sa samotná minimálna požiadavka na TLAC uplatňovala v rámci jednotlivých členských štátov odlišne), ktoré by znamenali dodatočné náklady pre banky aj orgány verejnej správy (orgány dohľadu a orgány pre riešenie krízových situácií). Je preto žiaduce, aby sa opatrením Únie globálna norma TLAC uplatňovala v Únii harmonizovaným spôsobom a aby sa existujúci rámec spojil s touto normou s cieľom čo najviac zmierniť náklady bánk a orgánov verejnej správy na dodržiavanie predpisov pri zabezpečení účinného riešenia krízových situácií v prípade zlyhania bánk.

- **Proporcionalita**

Podľa zásady proporcionality neprekračuje obsah a forma činnosti Únie rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie celkových cieľov zmlúv.

Počas vykonávania TLAC pre G-SII by sa návrhom závažne neovplyvnila záťaž bánk s cieľom dodržiavať existujúce pravidlá týkajúce sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, keďže návrhom sa nerozširuje uplatňovanie minimálnej úrovne TLAC nad rámec G-SII. Okrem toho sa návrhom vo veľkej miere obmedzujú náklady bánk, najmä G-SII, na dodržiavanie súladu s normou TLAC zosúladením s existujúcimi pravidlami v miere, akú táto norma umožňuje. Nakoniec uplatňovanie minimálnej úrovne TLAC sa návrhom nerozširuje nad rámec G-SII. Naopak v prípade inštitúcií, ktoré nie sú G-SII, sa v návrhu zachováva existujúca celková zásada, že kvalitu a úroveň požiadavky na absorpciu strát a rekapitalizáciu by mali prispôbovať orgány pre riešenie krízových situácií v prípade každej konkrétnej banky na základe jej rizík, veľkosti, vzájomného prepojenia a zvolenej stratégie na riešenie krízových situácií. Pokiaľ ide o G-SII, ktoré podliehajú minimálnej úrovni TLAC, pred tým, ako sa od inštitúcie bude požadovať akákoľvek dodatočná hodnota špecifická pre inštitúciu, sa v návrhu požaduje, aby orgány pre riešenie krízových situácií posúdili, či je takáto dodatočná hodnota nevyhnutná, primeraná a opodstatnená. Ustanovenia návrhu sú preto primerané tomu, čo je potrebné na dosiahnutie jeho cieľov.

3. VÝSLEDKY POSÚDENÍ VPLYVU

Posúdenie vplyvu

Ako súčasť širšieho balíka na preskúmanie finančných právnych predpisov Únie, zameraného na zníženie rizík vo finančnom sektore (preskúmanie CRR/CRD), tento návrh podlieha rozsiahlemu posúdeniu vplyvu. Návrh správy o posúdení vplyvu bol 7. septembra 2016 predložený výboru pre kontrolu regulácie Komisie⁹. Výbor vydal [dátum] negatívne stanovisko. Po posilnení základne dôkazov pre určité prvky balíka na preskúmanie výbor vydal 27. septembra 2016 kladné stanovisko.

V súlade so svojou politikou „lepšej právnej regulácie“ Komisia vykonala posúdenie vplyvu niekoľkých alternatív politiky. Možnosti politiky boli posúdené voči kľúčovým cieľom na zlepšenie kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu bánk pri riešení krízových situácií a právnej istote a súdržnosti rámca na riešenie krízových situácií. Posúdenie sa vykonalo s

⁹ [Odkaz na posúdenie vplyvu a jeho zhrnutie].

ohľadom na účinnosť dosahovania uvedených cieľov a nákladovú efektívnosť realizácie rôznych možností politiky.

Pokiaľ ide o uplatňovanie normy TLAC v Únii, pri posúdení vplyvu sa zvažovali tri možnosti politiky. Pri prvej možnosti by sa BRRD naďalej uplatňovala vo svojej súčasnej podobe. Pri druhej možnosti by sa norma TLAC pre G-SII integrovala do existujúceho rámca na riešenie krízových situácií, zatiaľ čo by sa tento rámec náležite zmenil s cieľom zabezpečiť úplnú kompatibilitu s normou TLAC. Tretou možnosťou politiky sa navrhovalo dodatočne rozšíriť rozsah pôsobnosti minimálnej úrovne TLAC na iné systémovo dôležité inštitúcie v Únii (O-SII) než G-SII. Posúdením vplyvu sa dospelo k záveru, že druhou možnosťou politiky sa najlepšie dosahujú príslušné ciele politiky. Druhá možnosť, na rozdiel od možnosti prvej, predovšetkým poskytuje harmonizované uplatňovanie normy TLAC na všetky G-SII Únie znížením ich nákladov na spĺňanie potenciálne dvoch rôznych požiadaviek (norma TLAC a existujúca BRRD) stanovením konzistentného výkladu hlavných prvkov TLAC v EÚ. Touto možnosťou sa zvýši riešiteľnosť krízových situácií G-SII v Únii a zabráni sa účinkom nákazy vyplývajúcim z krízového podielu G-SII v rámci konkrétnych pravidiel normy TLAC, ktoré sa v súčasnosti neposkytujú v BRRD (t. j. minimálna úroveň TLAC vo forme podriadených dlhových nástrojov, odpočet krízového podielu oprávnených nástrojov TLAC, ktoré držia G-SII). Touto možnosťou sa zabezpečí, že sa v Únii vykonáva norma TLAC, čím by sa posilnilo očakávanie týkajúce sa iných jurisdikcií, aby vykonali to isté vzhľadom na posilnenie riešiteľnosti krízových situácií G-SIB po celom svete. Na druhej strane je táto možnosť politiky vhodnejšia než tretia možnosť, pretože nezahŕňa nevýhodu rozšírenia minimálnej úrovne TLAC na iné banky než G-SII (O-SII), pre ktoré sa táto úroveň minimálnej požiadavky na TLAC nemusí javiť ako dobre kalibrovaná vzhľadom na ich veľkú rôznorodosť z hľadiska veľkosti, podnikateľského modelu, vzájomného prepojenia a systémového významu.

Posúdením vplyvu sa ukázalo, že dodržiavanie súladu s článkom 55 BRRD, ktorým sa požaduje zmluvné uznanie záchrany pomocou vnútorných zdrojov pri zmluvách, ktoré podliehajú právu tretej krajiny, vyvoláva dva druhy ťažkostí. Po prvé, určité protistrany z tretích krajín odmietajú zahrnúť zmluvnú doložku o uznávaní právomoci Únie uskutočniť záchranu pomocou vnútorných zdrojov v prípade finančných zmlúv uzavretých s bankami Únie. Toto v niektorých prípadoch núti banky Únie v záujme dodržania článku 55 BRRD neuzavrieť zmluvu vôbec. V extrémnych prípadoch by to znamenalo, že určité časti ich podnikania by sa museli ukončiť (napr. financovanie obchodu). Po druhé, ak sú aj protistrany tretej krajiny pripravené prijať vo svojich zmluvách s bankami Únie doložky súvisiace so záchranou pomocou vnútorných zdrojov, miestne orgány dohľadu tomu môžu v niektorých prípadoch zabrániť. V tomto prípade by jediným spôsobom, ako banky môžu dodržiavať článok 55 BRRD, bolo porušiť pravidlá miestnych orgánov dohľadu alebo opustiť príslušnú časť ich podnikania. Na riešenie tohto problému sa považovalo za nevyhnutné zmeniť toto pravidlo. Zvolená možnosť politiky poskytuje orgánom pre riešenie krízových situácií možnosť upustiť od požiadavky, ak sa tým závažne neovplyvní kapacita na absorpciu strát a rekapitalizáciu predmetných bánk.

Pokiaľ ide o právomoc pozastaviť platobnú povinnosť (moratórium), v posúdení vplyvu sa zdôraznila dôležitosť takéhoto nástroja najmä vo fáze, ktorá vedie k riešeniu krízových situácií. Moratórium umožňuje na krátke obdobie zmraziť tok platieb, čím sa uľahčí kvantifikácia dostupných aktív a záväzkov. Takýto nástroj je veľmi užitočný v kontexte pred riešením krízových situácií (a predovšetkým v kontexte včasnej intervencie) aj počas riešenia krízových situácií. V posúdení vplyvu sa tiež analyzovali potenciálne výhody ďalšej harmonizácie dostupných nástrojov. V tomto kontexte sa opisuje, že zatiaľ čo BRRD už obsahuje ustanovenia, ktoré umožňujú pozastavenie platobných záväzkov, tieto boli

implementované na vnútroštátnej úrovni veľmi rozličnými spôsobmi a nemusia poskytovať dostatočne konzistentné uplatnenie so zreteľom na dôležité prvky, ako sú rozsah, fáza uplatnenia, podmienky aktivácie a trvanie pozastavenia. Na základe toho sa navrhuje zaviesť dva dodatočné moratórne nástroje na aktiváciu vo fáze včasnej intervencie a riešenia krízových situácií. Podmienky na spustenie moratória, ako aj trvanie a rozsah pôsobnosti sú presne určené, aby sa zabezpečilo konzistentné uplatňovanie na vnútroštátnej úrovni.

Základné práva

Tento návrh je v súlade s základnými právami a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, hlavne právo vlastníť majetok a slobodu podnikania, a musí sa uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami. Touto smernicou sa najmä zabezpečuje, že zásah do vlastníckych práv veriteľov bánk by nemal byť neprimeraný. Dotknutí veritelia by nemali utpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpeli, ak by sa inštitúcia zlikvidovala na základe bežného konkurzného konania v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízových situácií.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá vplyv na rozpočet Únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

V návrhu sa od členských štátov požaduje transponovať zmeny BRRD do svojich vnútroštátnych právnych predpisov do dvanástich mesiacov od nadobudnutia účinnosti zmenenej smernice a od bánk sa požaduje začať dodržiavať zmenené pravidlá do šiestich mesiacov od dátumu transpozície návrhu. Od bánk sa bude požadovať, aby príslušným orgánom na pravidelnej báze predkladali správu o úrovniach svojich oprávnených nástrojov. Od orgánu EBA sa požaduje, aby dvakrát ročne od dátumu transpozície Komisii predkladal správu o spôsobe vykonávania a uplatňovania pravidiel týkajúcich sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu bánk v Únii.

Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

Ako sa vysvetľuje vyššie, zmeny CRR, ktoré sú súčasťou rovnakého legislatívneho balíka, budú zahŕňať pravidlá týkajúce sa minimálnej požiadavky na TLAC pre G-SII, zatiaľ čo tento návrh sa zaoberá dodatočnou hodnotou špecifickou pre dané inštitúcie v prípade G-SII a všeobecnými požiadavkami uplatniteľnými na všetky banky Únie. Týmto návrhom sa zavádza niekoľko cielených zmien existujúcej BRRD.

Zmeny článkov 2, 12 a 13 BRRD

Norma TLAC a BRRD uznávajú stratégie riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch aj v jednom okamihu. Pri stratégii riešenia krízových situácií v jednom okamihu sa riešia krízové situácie len jedného subjektu skupiny (zvyčajne materskej spoločnosti), zatiaľ čo ostatné subjekty skupiny (zvyčajne prevádzkové dcérske spoločnosti) nie sú zaradené do riešenia krízových situácií, ale presúvajú svoje straty smerom nahor na subjekt, ktorého krízové situácie sa musia vyriešiť. Pri stratégii riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch sa môže riešiť krízová situácia viac než jedného subjektu. Na účinné uplatňovanie požadovanej stratégie riešenia krízových situácií je dôležité jasné identifikovanie subjektov, ktoré sa majú riešiť („subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši“), a dcérskych spoločností, ktoré k nim patria („skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši“). Okrem toho je toto identifikovanie takisto dôležité na určenie úrovne uplatňovania pravidiel týkajúcich sa

kapacity na absorpciu strát, ktoré by finančné spoločnosti mali dodržiavať. Z tohto dôvodu sa zmenami v článku 2 BRRD zavádzajú koncepcie „subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši,“ a „skupina, ktorej krízová situácia sa rieši“. Zmenami článkov 12 a 13, ktoré sa týkajú plánovania riešenia krízových situácií skupiny, sa od orgánov pre riešenie krízových situácií výslovne požaduje, aby stanovili subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, a skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši, v rámci finančnej skupiny a náležite zvážili dôsledky všetkých plánovaných opatrení na riešenie krízovej situácie v rámci skupiny, aby sa zabezpečilo účinné riešenie krízových situácií skupiny.

Zmeny článku 45 BRRD

Článok 45 sa zrušuje a nahrádza týmito novými ustanoveniami: články 45, 45a, 45b, 45c, 45d, 45e, 45f, 45g, 45h, 45i a 45k.

V súčasnosti sa MPVZOZ špecifiká pre inštitúciu meria ako percentuálny podiel celkových záväzkov inštitúcie. Zmenou článku 45 sa metrika merania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky zosúladuje s meraním minimálnej požiadavky pre G-SII, ako sa stanovuje v norme TLAC („minimálna požiadavka na TLAC“). MPVZOZ špecifiká pre inštitúciu by sa preto mala vyjadrovať ako percentuálny podiel celkovej hodnoty rizikovej expozície a veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušnej inštitúcie.

V článku 45a sa zachováva existujúca výnimka z MPVZOZ pre hypotekárne úverové inštitúcie pod podmienkou, že vnútroštátne konkurzné konania alebo podobné postupy umožňujú účinnú absorpciu strát veriteľmi, ktorí spĺňajú ciele riešenia krízových situácií. Takisto sa ním objasňuje, že inštitúcie, ktoré sú oslobodené od MPVZOZ by nemali byť súčasťou celkovej konsolidovanej požiadavky na úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.

V článku 45b sa uvádzajú kritériá oprávnenosti pre nástroje a položky, ktoré by sa mohli rátať smerom k splneniu MPVZOZ prostredníctvom ich úzkeho zosúladenia s kritériami oprávnenosti stanovenými v norme TLAC pre minimálnu požiadavku na TLAC. Tieto kritériá sú preto totožné s výnimkou nasledujúceho.

Pokiaľ ide o rozsah krytých nástrojov, určité dlhové nástroje s derivatívnymi vlastnosťami, ako sú štruktúrované cenné papiere, sú oprávnené na splnenie MPVZOZ, pretože by mohli byť dostatočné na absorpciu strát pri riešení krízových situácií. Štruktúrované cenné papiere sú dlhové záväzky s vloženou derivatívnou zložkou. Ich výnos je prispôbený výkonu referenčných aktív, ako sú jediný kapitálový cenný papier, akciové indexy, fondy, úrokové sadzby, komodity alebo cudzie meny. Článkom 45b sa objasňuje, že štruktúrované cenné papiere sú oprávnené pre MPVZOZ v tom rozsahu, v akom majú pevne stanovenú sumu istiny splatnú k dátumu splatnosti, pričom iba dodatočná návratnosť súvisí s derivátom a závisí od výkonnosti referenčného aktíva. Dôvodom tohto je, že pevná suma istiny je známa vopred v čase emisie, jej hodnota je stabilná počas celého životného cyklu štruktúrovaného cenného papiera a mohla by byť ľahko zachránená pomocou vnútorných zdrojov pri riešení krízových situácií.

V rámci normy TLAC by sa mala splniť minimálna požiadavka na TLAC prevažne pomocou podriadených dlhových nástrojov, ktoré majú počas konkurzného konania nižšie postavenie

ako nadriadené záväzky výslovne vylúčené z minimálnej požiadavky na TLAC, ako sú kryté vklady, deriváty, daň alebo iné záväzky súvisiace s verejným právom. Na splnenie MPVZOZ špecifickej pre inštitúciu by orgány pre riešenie krízových situácií mohli v súčasnosti požadovať podriadenie oprávnených dlhových nástrojov na individuálnom princípe. V nových ustanoveniach článku 45b sa ďalej stanovuje, že podriadenie by sa mohlo požadovať v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na uľahčenie uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, a to najmä ak existujú jasné náznaky, že veritelia zapojení do záchrany pomocou vnútorných zdrojov by pravdepodobne pri riešení krízových situácií znášali straty, ktoré by presiahli ich potenciálne straty počas konkurzného konania, a len v rozsahu potrebnom na pokrytie časti strát, ktorá je vyššia ako v prípade pravdepodobného konkurzného konania. Každá podriadenosť požadovaná orgánmi pre riešenie krízových situácií pre MPVZOZ pre jednotlivé inštitúcie by mala byť bez ohľadu na možnosť čiastočného splnenia minimálnej požiadavky na TLAC pomocou nepodriadených dlhových nástrojov v súlade s nariadením (EÚ) č. 575/2013 a podľa normy TLAC.

V článku 45c sa stanovujú podmienky na určenie MPVZOZ pre všetky subjekty. Táto by mala bankám umožniť absorbovať straty očakávané pri riešení krízových situácií a rekapitalizovať banku po riešení krízových situácií. Orgány pre riešenie krízových situácií náležite odôvodnia úroveň MPVZOZ uloženej na základe zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. Táto úroveň by ako taká nemala presiahnuť sumu hodnoty strát očakávaných pri riešení krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavkám na vlastné zdroje inštitúcií a rekapitalizáciu, ktorá subjektu po riešení krízových situácií umožní splniť svoje požiadavky na vlastné zdroje potrebné na to, aby bola oprávnená na vykonávanie svojich činností v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. MPVZOZ by mala byť vyjadrená ako percentuálny podiel celkovej rizikovej expozície a veľkosti ukazovateľa finančnej páky, pričom inštitúcie by zároveň mali spĺňať úrovne vyplývajúce z oboch meraní.

Pokiaľ ide o G-SII, článkom 45d sa stanovuje, že dodatočná hodnota špecifická pre jednotlivé inštitúcie k minimálnej úrovni TLAC, ako sa stanovuje v norme TLAC, by mohla byť uložená len vtedy, ak toto minimum nie je dostatočné na absorbovanie strát a rekapitalizovanie G-SII v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií.

Podobne ako v návrhu, ktorým sa mení CRD, sa týmto návrhom aj v BRRD zavádza v článku 45e koncepcia „usmernenia“. Týmto sa orgánom pre riešenie krízových situácií umožňuje od inštitúcií požadovať, aby splnili vyššie úrovne MPVZOZ, zatiaľ čo flexibilnejším spôsobom riešia všetky porušenia týchto úrovní, najmä zmiernením automatických účinkov týchto porušení formou obmedzení maximálnej rozdeliteľnej sumy (MDA). Článkom 45e sa orgánom pre riešenie krízových situácií hlavne umožňuje od inštitúcií požadovať, aby splnili dodatočné sumy na pokrytie strát pri riešení krízových situácií, ktoré sú vyššie ako tie, ktoré sa očakávajú na základe štandardného scenára na riešenie krízových situácií (t. j. nad úrovňou existujúcich požiadaviek na vlastné zdroje), a aby zabezpečili dostatočnú dôveru trhu v prípade subjektu po riešení krízových situácií (t. j. nad požadovanú výšku rekapitalizácie). Článkom 45e sa napriek tomu stanovuje, že pre časť na absorpciu strát požiadavky by úroveň usmernenia nemala presahovať úroveň „kapitálového usmernenia“, ak takéto usmernenie požadujú orgány dohľadu v rámci stresového testovania orgánom dohľadu na riešenie strát nad rámec bežných požiadaviek. V prípade rekapitalizačnej časti by úroveň usmernenia na zabezpečenie dôvery trhu mala umožňovať, aby inštitúcie po riešení krízových situácií spĺňali svoje požiadavky na udelenie povolenia počas primeraného časového obdobia. Tento vankúš dôvery trhu by nemal presiahnuť požiadavku na

kombinovaný vankúš podľa smernice 2013/36/EÚ, pokiaľ vyššia úroveň nie je potrebná na zabezpečenie toho, aby po udalosti riešenia krízových situácií subjekt naďalej spĺňal podmienky na svoje udelenie oprávnenia počas primeraného časového obdobia.

Články 45f a 45g sa zaoberajú úrovňou uplatňovania MPVZOZ. Pokiaľ ide o inštitúcie, ktoré spĺňajú podmienky na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, MPVZOZ sa ich týka len na úrovni konsolidovanej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. To znamená, že subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, budú mať povinnosť vydať oprávnené (dlhové) nástroje externým veriteľom, ktorí sú treťou stranou, ktorí by sa zapojili do záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ak subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši (t. j. skupina, ktorej krízová situácia sa rieši), vstúpi do riešenia krízových situácií. Pokiaľ ide o ostatné subjekty skupiny, návrhom sa zavádza koncepcia „vnútornej“ MPVZOZ v súlade s podobnou koncepciou, ktorú priniesla norma TLAC. To znamená, že ostatné subjekty skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, emitujú oprávnené (dlhové) nástroje interne v rámci skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, t. j. tieto nástroje by mali kúpiť subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši. Ak subjekt skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktorý nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, dosiahne bod neživotaschopnosti, tieto nástroje sa odpíšu alebo konvertujú na vlastný kapitál a straty tohto subjektu sa potom presunú smerom nahor na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši. Hlavnou výhodou vnútornej MPVZOZ je, že umožňuje rekapitalizáciu subjektu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši (s kritickými funkciami), bez jeho umiestnenia do formálneho riešenia krízových situácií, ktoré by potenciálne mohlo mať rušivé účinky na trh. Uplatnenie tejto požiadavky by predsa len malo byť v súlade so zvolenou stratégiou riešenia krízových situácií, najmä by sa po rekapitalizácii subjektu nemal zmeniť vlastnícky vzťah medzi subjektom a jeho skupinou, ktorej krízová situácia sa rieši. Návrhom sa tiež stanovuje, že za určitých ochranných opatrení sa vnútorná MPVZOZ môže nahradiť zárukami, ktoré sú zabezpečené kolaterálom, medzi subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, a inými subjektmi skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré sa môžu aktivovať za rovnakých časových podmienok ako nástroje oprávnené pre vnútornú MPVZOZ. Navrhované ochranné opatrenia zahŕňajú najmä dohodu príslušných orgánov pre riešenie krízových situácií na nahradenie vnútornej MPVZOZ a kolateralizáciu záruky poskytnutej subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, svojej dcérskej spoločnosti s vysoko likvidným kolaterálom s minimálnym úverovým a trhovým rizikom. V návrhu sa zachováva aj existujúca možnosť, ktorá sa poskytuje orgánom pre riešenie krízových situácií, aby dcérske spoločnosti subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, úplne oslobodil od MPVZOZ uplatniteľnej na tieto dcérske spoločnosti, ak subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, aj jeho dcérske spoločnosti majú sídlo v rovnakom členskom štáte.

Článkom 45h sa stanovuje postup na stanovenie MPVZOZ pre skupinu, ktorej krízová situácia sa rieši. Orgánmi zodpovednými za stanovenie úrovne požiadavky sú orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny (orgán pre riešenie krízových situácií hlavnej materskej spoločnosti) a orgány pre riešenie krízových situácií ostatných subjektov skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. Všetky spory medzi orgánmi podliehajú právomoci orgánu EBA na základe nariadenia o EBA.

Zmeny článkov 17, 18 a článku 45k

Tieto zmeny sa zaoberajú porušeniami MPVZOZ. V článku 45k sa uvádza zoznam právomocí, ktoré majú orgány pre riešenie krízových situácií k dispozícii v prípade porušení

MPVZOZ. Keďže porušenie MPVZOZ môže predstavovať prekážku pre riešiteľnosť krízových situácií inštitúcie alebo skupiny, článkami 17 a 18 sa skracuje existujúci postup na odstraňovanie prekážok pre riešiteľnosť krízových situácií na vhodné riešenie všetkých porušení MPVZOZ. Pre orgány pre riešenie krízových situácií tiež zavádza nové právomoci, ktorými sa od inštitúcií požadujú zmeny v profiloch splatnosti oprávnených nástrojov a plánov na obnovenie úrovne MPVZOZ.

Zmeny článku 55

Zmeny článku 55 BRRD by znamenali uplatnenie požiadavky stanovenej v tomto článku zo strany orgánu pre riešenie krízových situácií primeraným spôsobom. Orgán pre riešenie krízových situácií môže vylúčiť povinnosť inštitúcií na zahrnutie doložky o uznaní nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov do dohôd alebo nástrojov, ktoré sa riadia právnymi predpismi tretích krajín, prostredníctvom oslobodenia, ak stanoví, že by sa tým nebránilo v riešiteľnosti krízových situácií banky a že je pre banky právne, zmluvne alebo hospodársky neuskutočniteľné, aby pre určité záväzky zahrnuli doložky o uznaní nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. V týchto prípadoch by sa tieto záväzky nemali počítať do MPVZOZ a mali by mať nadradené postavenie k záväzkom oprávneným pre MPVZOZ na minimalizovanie rizika porušenia zásady neznevýhodnenia veriteľa. V tejto súvislosti návrh neoslabí nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov.

Zmeny článkov 59 a 60

Zmenami článkov 59 a 60 sa zabezpečuje, že nástroje oprávnené pre vnútornú MPVZOZ iné než kapitálové nástroje (dlhové nástroje) by sa tiež mohli odpísať alebo konvertovať na vlastný kapitál, ak subjekt skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ktorý nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, ktorý ich emituje, dosiahne bod neživotaschopnosti.

Zmeny článku 27, nový článok 29a a zmeny článku 63 o moratóriu

Zmenou článku 27 sa stanovuje nový nástroj moratória, ktorý sa využije vo fáze pred riešením krízových situácií, a konkrétne ako právomoc včasnej intervencie.

Novo vloženým článkom 29a sa opisujú podmienky na uplatňovanie moratória včasnej intervencie. V ustanovení sa naznačuje, že táto právomoc sa môže aktivovať, ak je potrebné určiť, či sú opatrenia včasnej intervencie nevyhnutné alebo či inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Stanovuje rozsah právomoci na pozastavenie a jeho trvanie, ktoré nesmie presiahnuť päť pracovných dní.

Zmenou článku 63 sa okrem všeobecných právomocí riešiť krízové situácie zavádza právomoc na pozastavenie platieb, ak je to potrebné na účinné uplatňovanie jedného alebo viacerých nástrojov na riešenie krízových situácií, alebo na účely ocenenia podľa článku 36. Stanovuje rozsah právomoci na pozastavenie a jeho trvanie, ktoré nesmie presiahnuť päť pracovných dní.

Iné ustanovenia

Navrhlo sa niekoľko zmien na zabezpečenie primeraného podávania správ na účely dohľadu a zverejňovania požiadavky.

Niekoľko zmien sa týka regulačnej architektúry a rozhodovania pri uplatňovaní požiadavky na inštitúcie tretej krajiny so sídlom v Únii. Inými zmenami sa prinášajú určité objasnenia, pokiaľ ide o zaobchádzanie podľa BRRD a podľa iných právnych predpisov Únie o centrálnych protistranách, po prijatí návrhu pre špecifický rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií pre centrálnu protistranu, ako je zaobchádzanie s centrálnymi protistranami s bankovou licenciou. Na zabezpečenie účinného riešenia krízových situácií centrálnych protistrán sa navrhli ciele zmeny príslušných smerníc v oblasti práva spoločností.

Od členských štátov sa požaduje, aby tento návrh transponovali do svojich vnútroštátnych právnych predpisov do dvanástich mesiacov od jeho dátumu nadobudnutia účinnosti. Od dotknutých inštitúcií sa požaduje, aby nové ustanovenia začali dodržiavať do šiestich mesiacov od dátumu transpozície. Od orgánu EBA sa požaduje, aby dvakrát ročne Komisii predkladal správu o spôsobe vykonávania a uplatňovania požiadaviek v Únii.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu, a ktorou sa mení smernica 98/26/ES, smernica 2002/47/ES, smernica 2012/30/EÚ, smernica 2011/35/EÚ, smernica 2005/56/ES, smernica 2004/25/ES a smernica 2007/36/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky¹⁰,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Rada pre finančnú stabilitu (FSB) vydala 9. novembra 2015 normu týkajúcu sa hlavných prvkov celkovej kapacity na absorpciu strát („norma TLAC“), ktorá bola schválená na samite G20 v novembri 2015. Na základe normy TLAC sa od globálne systémovo dôležitých bánk („G-SIB“), v rámci Únie označovaných ako globálne systémovo významné inštitúcie („G-SII“), požaduje, aby disponovali minimálnou sumou záväzkov s vysokou kapacitou na absorpciu strát (záväzky schopné záchrany vnútornými zdrojmi) s cieľom zabezpečiť hladkú a rýchlu absorpciu strát a rekapitalizáciu počas riešenia krízových situácií. Komisia sa vo svojom oznámení z 24. novembra 2015¹² zaviazala predložiť legislatívny návrh do konca roka 2016, ktorý by umožnil vykonávanie normy TLAC do medzinárodne dohodnutého termínu, ktorým je rok 2019.
- (2) Vykonávanie normy TLAC v Únii musí zohľadniť existujúcu minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky („MPVZOZ“) pre jednotlivé inštitúcie a uplatniteľnú pre všetky úverové inštitúcie a investičné spoločnosti v Únii, ako je stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ¹³. Keďže TLAC a MPVZOZ sledujú ten istý cieľ: zabezpečiť, aby mali inštitúcie Únie dostatočnú

¹⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹² Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Na ceste k dobudovaniu bankovej únie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

kapacitu na absorpciu strát, tieto dve požiadavky by mali byť doplnkovými prvkami spoločného rámca. Z prevádzkového hľadiska by sa harmonizovaná minimálna úroveň normy TLAC pre G-SII („minimálna požiadavka na TLAC“) mala zahrnúť do právnych predpisov Únie prostredníctvom zmeny nariadenia (EÚ) č. 575/2013¹⁴, zatiaľ čo dodatočná hodnota špecifická pre jednotlivé inštitúcie v prípade G-SII a požiadavka na inštitúcie, ktoré nie sú globálne systémovo významné, ktorá sa uvádza ako minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, by sa mali riešiť prostredníctvom cielených zmien smernice 2014/59/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 806/2014¹⁵. Príslušné ustanovenia tejto smernice, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu, by sa mali konzistentne uplatňovať spolu s ustanoveniami v uvedených právnych predpisoch a v smernici 2013/36/EÚ¹⁶.

- (3) Neexistencia harmonizovaných pravidiel Únie, pokiaľ ide o vykonávanie normy TLAC v Únii, by vytvorila dodatočné náklady a právnu neistotu pre inštitúcie a sťažila by uplatňovanie nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov pre cezhraničné inštitúcie. Táto neexistencia harmonizovaných pravidiel Únie takisto vedie k narušeniam hospodárskej súťaže na vnútornom trhu vzhľadom na to, že náklady pre inštitúcie, aby mohli dodržiavať súlad s existujúcimi požiadavkami a normou TLAC, sa môžu naprieč Úniou značne odlišovať. Preto je nevyhnutné odstrániť tieto prekážky fungovania vnútorného trhu a zabrániť narušeniam hospodárskej súťaže, ktoré vyplývajú z neexistencie harmonizovaných pravidiel Únie, pokiaľ ide o vykonávanie normy TLAC. Z tohto dôvodu je vhodným právnym základom tejto smernice článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ako sa vykladá v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.
- (4) V súlade s normou TLAC by smernica 2014/59/EÚ mala naďalej uznávať stratégiu riešenia krízových situácií v jednom okamihu (SPE), ako aj stratégiu riešenia krízových situácií vo viacerých okamihoch (MPE). Podľa stratégie SPE sa riešia krízové situácie iba jedného subjektu skupiny, zvyčajne materského podniku, zatiaľ čo krízové situácie iných subjektov skupiny, zvyčajne ide o prevádzkové dcérske spoločnosti, sa neriešia, ale tieto presúvajú svoje straty a potreby na rekapitalizáciu smerom nahor na subjekt, ktorého krízové situácie sa musia vyriešiť. Podľa stratégie MPE sa môžu riešiť krízové situácie viac ako jedného subjektu skupiny. Pre účinné uplatňovanie žiaducej stratégie riešenia krízových situácií je dôležitá jednoznačná identifikácia subjektov, ktorých krízová situácia sa má riešiť („subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši“), ako aj dcérskych spoločností, ktoré k nim patria („skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši“). Táto identifikácia je takisto dôležitá pre určenie úrovne uplatňovania pravidiel týkajúcich sa kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, ktoré by finančné spoločnosti mali uplatňovať. Preto treba zaviesť koncepcie „subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši“ a „skupiny, ktorej krízová

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

situácia sa rieši“, ako aj zmeniť smernicu 2014/59/EÚ týkajúcu sa plánovania riešenia krízových situácií na úrovni skupiny s cieľom výslovne požadovať od orgánov pre riešenie krízových situácií, aby identifikovali subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, a skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši, v rámci skupiny a zvažili dôsledky každého plánovaného opatrenia na riešenie krízovej situácie v rámci skupiny na zabezpečenie účinného riešenia krízových situácií na úrovni skupiny.

- (5) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby mali inštitúcie dostatočnú kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu s cieľom zabezpečiť hladkú a rýchlu absorpciu strát a rekapitalizáciu počas riešenia krízových situácií s minimálnym vplyvom na finančnú stabilitu a daňovníkov. Tento cieľ by sa mal dosiahnuť prostredníctvom dosiahnutia súladu inštitúcií s minimálnou požiadavkou na vlastné zdroje a oprávnené záväzky („MPVZOZ“) pre jednotlivé inštitúcie, ako je stanovené v smernici 2014/59/EÚ.
- (6) Aby sa zosúlادili menovatelia na meranie kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu inštitúcií s menovateľmi stanovenými v norme TLAC, MPVZOZ by mala byť vyjadrená ako percentuálny podiel celkovej hodnoty rizikovej expozície a veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušnej inštitúcie.
- (7) Kritériá oprávnenosti pre záväzky schopné záchrany vnútornými zdrojmi pre MPVZOZ by sa mali úzko zosúladiť s kritériami stanovenými v nariadení (EÚ) č. 575/2013 pre minimálnu požiadavku na TLAC v súlade s doplnkovými úpravami a požiadavkami zavedenými v tejto smernici. Najmä niektoré dlhové nástroje s vloženým derivátovým prvkom, ako napríklad niektoré štruktúrované cenné papiere, by mali byť oprávnené na splnenie MPVZOZ, a to v rozsahu, v akom majú pevne stanovenú sumu istiny splatnú k dátumu splatnosti, pričom iba dodatočná návratnosť súvisí s derivátom a závisí od výkonnosti referenčného aktíva. Vzhľadom na pevne stanovenú sumu istiny by tieto nástroje mali mať veľmi vysokú kapacitu na absorpciu strát a počas riešenia krízových situácií by mali byť ľahko riešiteľné pomocou vnútorných zdrojov.
- (8) Rozsah záväzkov na splnenie MPVZOZ zahŕňa v zásade všetky záväzky vyplývajúce z pohľadávok od nezabezpečených veriteľov bez prioritného postavenia (nepodriadené záväzky) s výnimkou prípadu, keď tieto nespĺňajú špecifické kritériá oprávnenosti stanovené v tejto smernici. Na posilnenie riešiteľnosti krízových situácií inštitúcií účinným využívaním nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov by orgány pre riešenie krízových situácií mali mať možnosť vyžadovať, aby sa MPVZOZ splnila podriadenými záväzkami, najmä ak existujú jasné náznaky, že veritelia zapojení do záchrany pomocou vnútorných zdrojov budú pravdepodobne znášať straty pri riešení krízových situácií, ktoré by prekročili ich potenciálne straty počas konkurzného konania. Požiadavka splniť MPVZOZ podriadenými záväzkami by sa mala požadovať iba na úrovni potrebnej na zabránenie tomu, aby straty veriteľov pri riešení krízových situácií boli vyššie ako straty, ktoré by inak vznikli počas konkurzného konania. Žiadnym podriadením dlhových nástrojov požadovaných orgánmi pre riešenie krízových situácií na MPVZOZ by nemala byť dotknutá možnosť čiastočne spĺňať minimálnu požiadavku na TLAC nepodriadenými dlhovými nástrojmi v súlade s nariadením (EÚ) č. 575/2013, ako je povolené normou TLAC.
- (9) MPVZOZ by mala umožniť inštitúciám absorbovať straty očakávané pri riešení krízových situácií a rekapitalizovať inštitúciu po riešení krízových situácií. Orgány pre riešenie krízových situácií na základe nimi zvolenej stratégie riešenia krízových situácií náležite zdôvodnia uloženú úroveň MPVZOZ, najmä pokiaľ ide o potrebu a úroveň požiadaviek uvedených v článku 104a smernice 2013/36/EÚ týkajúcich sa

výšky rekapitalizácie. Táto úroveň by sa ako taká mala skladať zo súčtu očakávanej sumy strát pri riešení krízových situácií, ktorý zodpovedá požiadavkám na vlastné zdroje a rekapitalizáciu inštitúcie, ktorá inštitúcii umožňuje splniť po riešení krízových situácií jej požiadavky na vlastné zdroje nevyhnutné na to, aby mala povolenie vykonávať svoje činnosti v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií. MPVZOZ by mala byť vyjadrená ako percentuálny podiel celkovej rizikovej expozície a veľkosti ukazovateľa finančnej páky, pričom inštitúcie by zároveň mali spĺňať úrovne vyplývajúce z oboch meraní. Orgán pre riešenie krízových situácií by mal mať možnosť upraviť v riadne odôvodnených prípadoch výšky rekapitalizácie, aby tieto mohli primerane zohľadniť aj riziká ovplyvňujúce riešiteľnosť krízových situácií vyplývajúcu z obchodného modelu, profilu financovania a celkového rizikového profilu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a preto za takýchto obmedzených okolností požadovať, aby sa prekročili výšky rekapitalizácie uvedené v článku 45c ods. 3 prvom pododseku a ods. 4.

- (10) S cieľom zlepšiť riešiteľnosť krízových situácií jednotlivých inštitúcií by orgány pre riešenie krízových situácií mali mať možnosť uložiť MPVZOZ špecifickú pre jednotlivé inštitúcie na G-SII popri minimálnej požiadavke na TLAC stanovenej v nariadení (EÚ) č. 575/2013. MPVZOZ špecifickú pre jednotlivé inštitúcie sa môže uložiť iba vtedy, ak minimálna požiadavka na TLAC nepostačuje na absorbovanie strát a rekapitalizáciu G-SII v rámci zvolenej stratégie riešenia krízových situácií.
- (11) Pri stanovení úrovne MPVZOZ by orgány pre riešenie krízových situácií mali zväziť systémový význam inštitúcie a potenciálny nepriaznivý vplyv jej zlyhania na finančnú stabilitu. Mali by zohľadniť potrebu rovnakých podmienok pre G-SII a iné podobné inštitúcie so systémovým významom v rámci Únie. Preto MPVZOZ inštitúcií, ktoré nie sú identifikované ako G-SII, ale majú systémový význam v rámci Únie, ktorý je porovnateľný so systémovým významom G-SII, by sa nemali neprimerane odchyľovať od úrovne a zloženia MPVZOZ všeobecne stanovenej pre G-SII.
- (12) Podobne ako pri právomociach, ktoré boli zverené príslušným orgánom na základe smernice 2013/36/EÚ, by táto smernica mala umožniť orgánom pre riešenie krízových situácií požadovať od inštitúcií, aby splnili vyššie úrovne MPVZOZ, zatiaľ čo by flexibilnejším spôsobom riešili všetky porušenia týchto úrovní, najmä zmiernením automatických účinkov takýchto porušení formou obmedzení maximálnej rozdeliteľnej sumy (MDA). Orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať možnosť poskytnúť usmernenie inštitúciám, aby mohli splniť dodatočné sumy na pokrytie strát pri riešení krízových situácií, ktoré sú vyššie ako úroveň požiadaviek na vlastné zdroje stanovená v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a smernici 2013/36/EÚ, a/alebo na zabezpečenie dostatočnej dôvery trhu v inštitúciu po riešení krízových situácií. Na zabezpečenie konzistentnosti so smernicou 2013/36/EÚ usmernenie na pokrytie dodatočných strát možno vydať iba vtedy, ak „kapitálové usmernenie“ bolo požadované príslušnými orgánmi dohľadu v súlade so smernicou 2013/36/EÚ, a nemalo by prekročiť úroveň požadovanú v týchto usmerneniach. Pokiaľ ide o výšku rekapitalizácie, úroveň požadovaná v usmernení na zabezpečenie dôvery trhu by mala umožniť inštitúcii, aby mohla naďalej plniť podmienky na udelenie povolenia počas primeraného obdobia, a to aj tým, že sa inštitúcii umožní kryť náklady týkajúce sa reštrukturalizácie jej činností po riešení krízových situácií. Vankúš dôvery trhu by nemal presiahnuť požiadavku na kombinovaný kapitálový vankúš podľa smernice 2013/36/EÚ, pokiaľ vyššia úroveň nie je potrebná na zabezpečenie toho, aby po udalosti riešenia krízových situácií subjekt naďalej spĺňal podmienky na udelenie oprávnenia počas primeraného časového obdobia. Ak subjekt trvale nemá dodatočné

vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ako sa očakáva podľa usmernenia, orgán pre riešenie krízových situácií by mal mať možnosť požadovať, aby sa suma MPVZOZ zvýšila s cieľom kryť sumu uvedenú v usmernení. Na účely posúdenia, či existuje konzistentné zlyhanie, by mal orgán pre riešenie krízových situácií zohľadniť podávanie správ subjektu týkajúce sa MPVZOZ, ako sa požaduje podľa tejto smernice.

- (13) V súlade s nariadením č. 575/2013 inštitúcie, ktoré spĺňajú podmienky na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, by mali podliehať MPVZOZ na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. To znamená, že subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, by mali mať povinnosť emitovať oprávnené nástroje a položky, aby splnili MPVZOZ externým veriteľom tretej strany, ktorí by sa zapojili do záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ak by subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, vstúpil do riešenia krízových situácií.
- (14) Inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, by mali dodržiavať MPVZOZ na individuálnej úrovni. Potreby absorpcie a rekapitalizácie týchto inštitúcií by mali byť vo všeobecnosti stanovené ich príslušnými subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, prostredníctvom nadobudnutia oprávnených záväzkov subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, emitovaných týmito inštitúciami a ich odpísania alebo konverzie na nástroje vlastníctva v okamihu, keď tieto inštitúcie už nie sú životaschopné. MPVZOZ uplatniteľná na inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, by sa ako taká mala uplatňovať spolu a konzistentne s požiadavkami uplatniteľnými na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši. Toto by malo umožniť orgánom pre riešenie krízových situácií, aby riešili skupinu, ktorej krízová situácia sa rieši, bez umiestnenia určitých jej dcérskych subjektov do riešenia krízových situácií, čím by sa zabránilo potenciálne rušivým účinkom na trh. S výhradou dohody orgánov pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérskej spoločnosti by mala existovať možnosť nahradiť emisiu oprávnených záväzkov subjektom, ktorých krízová situácia sa rieši, kolateralizovanými záväzkami medzi subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérskymi spoločnosťami, ktoré sa môžu aktivovať, ak sú splnené časové podmienky rovnocenné podmienkam umožňujúcim odpísanie alebo konverziu oprávnených záväzkov. Orgány pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, by takisto mali byť mať možnosť v plnom rozsahu upustiť od uplatňovania MPVZOZ uplatniteľnej na inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, ak subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, aj jeho dcérske spoločnosti majú sídlo v tom istom členskom štáte. Uplatňovanie MPVZOZ na inštitúcie, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, by malo byť v súlade so zvolenou stratégiou riešenia krízových situácií, najmä by nemalo zmeniť vlastnícky vzťah medzi inštitúciami a ich skupinou, ktorej krízová situácia sa rieši, po tom, ako inštitúcie boli rekapitalizované.
- (15) Aby sa zabezpečila primeraná úroveň MPVZOZ na účely riešenia krízových situácií, orgánmi zodpovednými za stanovenie úrovne MPVZOZ by mali byť orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, čo je orgán pre riešenie krízových situácií hlavnej materskej spoločnosti, ako aj orgány pre riešenie krízových situácií iných subjektov skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. Akékoľvek spory medzi orgánmi by mali podliehať právomoci Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA)

podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010¹⁷ s výhradou podmienok a obmedzení stanovených v tejto smernici.

- (16) Akékoľvek porušenia minimálnej požiadavky na TLAC a MPVZOZ by mali primerane riešiť a napraviť príslušné orgány a orgány pre riešenie krízových situácií. Vzhľadom na to, že porušenie týchto požiadaviek by mohlo predstavovať prekážku riešiteľnosti krízových situácií inštitúcie alebo skupiny, existujúce postupy na odstraňovanie prekážok pre riešiteľnosť krízových situácií by sa mali skrátiť s cieľom vhodne riešiť každé porušenie požiadaviek. Orgány pre riešenie krízových situácií by takisto mali mať možnosť požadovať zmenu profilov splatnosti oprávnených nástrojov a položiek, ako aj pripraviť a vykonávať plány na obnovenie úrovne týchto požiadaviek.
- (17) V záujme zabezpečenia transparentného uplatňovania MPVZOZ by inštitúcie mali podávať správy svojim príslušným orgánom a orgánom pre riešenie krízových situácií, ako aj pravidelne sprístupňovať verejnosti úrovne oprávnených záväzkov a zloženie týchto záväzkov vrátane ich profilu splatnosti a poradia v bežnom konkurznom konaní. Mala by existovať konzistentnosť vo frekvencii podávania správ na účely dohľadu týkajúcich sa dodržiavania súladu s požiadavkami na vlastné zdroje a s MPVZOZ.
- (18) Požiadavka zahrnúť zmluvné uznávanie účinkov nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov v dohodách alebo nástrojoch vytvárajúcich záväzky riadiace sa právom tretích krajín by mala zabezpečiť, aby tieto záväzky bolo možné zachrániť pomocou vnútorných zdrojov v prípade riešenia krízových situácií. Zmluvné dojednania, ak sú správne naformulované a všeobecne prijaté, by mali byť vhodným riešením, pokiaľ a pokiaľ sa zákonné rámce uznávania s cieľom umožniť účinné cezhraničné riešenie krízových situácií prijímú vo všetkých jurisdikciách tretích krajín. Zmluvné dojednania o uznávaní by mali pomôcť posilniť právnu istotu a predvídateľnosť cezhraničného uznávania opatrení na riešenie krízovej situácie dokonca aj v prípade, keď platia zákonné rámce uznávania. Môžu však existovať prípady, keď je pre inštitúcie neuskutočniteľné, aby zahrnuli tieto zmluvné podmienky do dohôd alebo nástrojov, ktoré vytvárajú určité záväzky, najmä záväzky, ktoré nie sú vylúčené z pôsobnosti nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa smernice 2014/59/EÚ, kryté vklady alebo nástroje vlastných zdrojov. Pre inštitúcie je najmä neuskutočniteľné zahrnúť do dohôd alebo nástrojov, ktoré vytvárajú určité záväzky, zmluvné podmienky týkajúce sa uznania účinkov nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ak sú tieto zmluvné podmienky protiprávne v dotknutých tretích krajinách alebo ak inštitúcie nemajú vyjednávaciu pozíciu na určovanie týchto zmluvných podmienok. Orgány pre riešenie krízových situácií by preto mali mať možnosť upustiť od uplatňovania požiadavky začleniť tieto zmluvné podmienky, ak by tieto zmluvné podmienky mali pre inštitúcie za následok neprimerané náklady a z nich vyplývajúce záväzky by neposkytovali významnú kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu pri riešení krízových situácií. Na toto oslobodenie sa však nemalo odvolávať, ak niekoľko dohôd alebo záväzkov spoločne poskytuje významnú kapacitu na absorpciu strát a rekapitalizáciu pri riešení krízových situácií. Aby okrem toho sa zabezpečilo, že riešiteľnosť krízových situácií inštitúcií nie je dotknutá, záväzky, na ktoré sa vzťahujú výnimky, by nemali byť oprávnené na MPVZOZ.

¹⁷

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (19) S cieľom zachovať finančnú stabilitu je dôležité, aby príslušné orgány boli schopné napraviť zhoršenie finančnej a ekonomickej situácie inštitúcie skôr, než daná inštitúcia dosiahne bod, kedy orgány nebudú mať inú možnosť než riešiť jej krízovú situáciu. Na tento účel by sa mali príslušným orgánom udeliť primerané právomoci včasnej intervencie. Právomoci včasnej intervencie by mali zahŕňať právomoc pozastaviť na nevyhnutný minimálny čas určité zmluvné záväzky. Táto právomoc pozastavenia by mala byť presne vymedzená a mala by sa uplatňovať len vtedy, keď je to nevyhnutné, aby sa mohlo zistiť, či sú opatrenia včasnej intervencie potrebné, alebo určiť, či inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Táto právomoc pozastavenia by sa však nemala uplatňovať na povinnosti vo vzťahu k účasti v systémoch určených podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES¹⁸, centrálnym protistranám a centrálnym bankám vrátane centrálnych protistrán z tretej krajiny uznaných Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy („ESMA“). Takisto by sa nemala uplatňovať na kryté vklady. Právomoci včasnej intervencie by mali zahŕňať právomoci, ktoré už boli vymedzené v smernici 2013/36/EÚ, pokiaľ ide o iné okolnosti než tie, ktoré sa považujú za včasnú intervenciu, ako aj situácie, v ktorých sa považuje za potrebné ozdraviť finančné hospodárenie inštitúcie.
- (20) Je v záujme efektívneho riešenia krízových situácií a najmä v záujme predchádzania konfliktom jurisdikcií, aby sa v prípade zlyhávajúcej inštitúcie vôbec nezačínalo bežné konkurzné konanie alebo aby sa v ňom nepokračovalo, kým orgán pre riešenie krízových situácií vykonáva svoje právomoci riešiť krízové situácie alebo uplatňuje nástroje riešenia krízových situácií, okrem situácie, keď k tomu dôjde z iniciatívy orgánu pre riešenie krízových situácií alebo s jeho súhlasom. Je užitočné a potrebné pozastaviť na obmedzený čas určité zmluvné záväzky, aby orgán pre riešenie krízových situácií mal dostatok času oceniť a zaviesť nástroje riešenia krízových situácií do praxe. Táto právomoc by mala byť presne vymedzená a mala by sa uplatňovať len na minimálny čas nevyhnutný pre ocenenie a zavedenie nástrojov riešenia krízových situácií do praxe. Táto právomoc by sa však nemala uplatňovať na kryté vklady alebo na povinnosti vo vzťahu k účasti v systémoch určených podľa smernice 98/26/ES, centrálnym protistranám a centrálnym bankám vrátane centrálnych protistrán z tretej krajiny uznaných orgánom ESMA. Smernica 98/26/ES znižuje riziko spojené s účasťou v platobných systémoch a systémoch zúčtovania cenných papierov, najmä znížením miery narušenia v prípade platobnej neschopnosti účastníka takého systému. V záujme toho, aby sa zaistilo, že sa tieto ochranné opatrenia primerane uplatnia v krízových situáciách, pričom sa zachová primeraná istota pre prevádzkovateľov platobných systémov a systémov zúčtovania cenných papierov a ďalších účastníkov trhu, by sa smernica 2014/59/EÚ mala zmeniť, aby sa stanovilo, že opatrenie na predchádzanie krízy alebo opatrenie krízového riadenia by sa ako také nemali považovať za bežné konkurzné konanie v zmysle smernice 98/26/ES, pod podmienkou, že vecné povinnosti sa naďalej plnia v súlade so zmluvou. Žiadne ustanovenie smernice 2014/59/EÚ by však nemalo mať vplyv na fungovanie systému určeného v rámci smernice 98/26/ES alebo práva na kolaterál zaručeného tou istou smernicou.
- (21) Aby sa vyhlo duplicite požiadaviek a uplatňovali sa primerané pravidlá na účinné ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán v súlade s nariadením (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán], smernica 2014/59/EÚ by sa mala zmeniť s cieľom vylúčiť z jej rozsahu pôsobnosti tie

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

centrálne protistrany, na ktoré podľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012¹⁹ členské štáty uplatňujú určité požiadavky na udelenie povolenia podľa smernice 2013/36/EÚ, a preto im bolo takisto udelené povolenie pôsobiť ako úverové inštitúcie.

- (22) Vyňatie špecifických záväzkov úverových inštitúcií alebo investičných spoločností z uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo z právomoci pozastaviť určité povinnosti, obmedziť vynucovanie záložných práv alebo dočasne pozastaviť práva ukončiť zmluvu v smernici 2014/59/EÚ by sa malo rovnako vzťahovať na záväzky vo vzťahu k centrálnym protistranám so sídlom v Únii a na centrálné protistrany z tretej krajiny uznané orgánom ESMA.
- (23) S cieľom zabezpečiť spoločné chápanie pojmov použitých v rôznych právnych nástrojoch je vhodné zaviesť do smernice 98/26/ES vymedzenia a koncepcie zavedené nariadením (EÚ) č. 648/2012 týkajúce sa „centrálnej protistrany“ alebo „CCP“ a „účastníka“.
- (24) Na vykonávanie účinného riešenia krízových situácií centrálnych protistrán by sa ochranné opatrenia stanovené v smernici 2002/47/ES²⁰ nemali uplatňovať na akékoľvek obmedzenie presadzovania dohody o finančnom kolaterále alebo o účinku záložnej dohody o finančnej záruke, akékoľvek konečné zúčtovanie alebo vzájomné započítanie, ktoré sa ukladá na základe nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].
- (25) Smernica 2012/30/EÚ²¹, smernica 2011/35/EÚ²², smernica 2005/56/ES²³, smernica 2004/25/ES²⁴ a smernica 2007/36/ES²⁵ obsahujú pravidlá pre ochranu akcionárov a veriteľov centrálnych protistrán, ktorí spadajú do rozsahu pôsobnosti týchto smerníc. V situácii, keď orgány pre riešenie krízových situácií potrebujú rýchlo konať podľa nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán], tieto pravidlá môžu brániť účinnému opatreniu na riešenie krízovej situácie a použitiu nástrojov na riešenie krízových situácií a právomoci orgánmi pre riešenie krízových situácií. Odchýlky podľa smernice 2014/59/EÚ by sa preto mali rozšíriť na akty prijaté v súlade s nariadením (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]. V záujme zaručenia maximálnej úrovne právnej istoty pre zainteresované strany by tieto odchýlky mali byť jasne a úzko vymedzené a mali by sa používať len vo verejnom záujme a vtedy, keď sú splnené podmienky na spustenie riešenia krízových situácií. Predpokladom použitia nástrojov riešenia krízových situácií je splnenie cieľov riešenia krízových situácií a podmienok pre riešenie krízových situácií stanovených v nariadení (EÚ) [o rámci na ozdravenie a

¹⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/30/EÚ z 25. októbra 2012 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 54 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností a udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 74).

²² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/35/EÚ z 5. apríla 2011 o zlúčení a splynutí akciových spoločností (Ú. v. EÚ L 110, 29.4.2011, s. 1).

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/56/ES z 26. októbra 2005 o cezhraničných zlúčeníach alebo splynutiach kapitálových spoločností (Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2005, s. 1).

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie (Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12).

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu (Ú. v. EÚ L 184, 14.7.2007, s. 17).

riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]. S cieľom zabezpečiť, aby orgány mohli ukladať sankcie, ak neboli dodržané ustanovenia nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán], a aby tieto sankcie boli v súlade s rámcom pre ozdravenie a riešenie krízových situácií iných finančných inštitúcií, by sa rozsah uplatňovania hlavy VIII smernice 2014/59/EÚ mal takisto vzťahovať na porušenia ustanovení nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].

- (26) Keďže ciele tejto smernice, a to stanovenie jednotných požiadaviek na rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (27) Aby sa poskytol primeraný čas na transpozíciu a uplatňovanie tejto smernice, členské štáty by mali mať dvanásť mesiacov na transponovanie tejto smernice do svojich vnútroštátnych právnych predpisov od dátumu nadobudnutia jej účinnosti, pričom od dotknutých inštitúcií by malo požadovať, aby dosiahli súlad s novými ustanoveniami do šiestich mesiacov od dátumu transpozície,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1
Zmeny smernice 2014/59/EÚ

1. V článku 1 sa vkladá tento odsek 3:

„3. Táto smernica sa neuplatňuje na tie centrálné protistrany, na ktoré podľa článku 14 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 členské štáty uplatňujú určité požiadavky na udelenie povolenia podľa smernice 2013/36/EÚ.

Ustanovenia stanovené v hlave VIII tejto smernice sa však takisto uplatňujú, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné vtedy, ak sa neplní nariadenie [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].“
2. V článku 2 ods. 1 bode 71 sa pojem „oprávnené záväzky“ nahrádza pojmom „záväzky schopné záchrany pomocou vnútorných zdrojov“.
3. V článku 2 ods. 1 sa dopĺňa tento bod:

„71a. „oprávnené záväzky“ sú záväzky schopné záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktoré spĺňajú prípadne podmienky článku 45b alebo článku 45g ods. 3 písm. a).“
4. V článku 2 ods. 1 sa dopĺňajú tieto body 83a a 83b, 109 a 110:

„83a. „subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši“ je subjekt so sídlom v Únii, ktorý je identifikovaný orgánom pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 12 ako subjekt, v prípade ktorého sa plánom riešenia krízovej situácie stanovuje opatrenie na riešenie krízovej situácie;

83b. „skupina, ktorej krízová situácia sa rieši“ je subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérske spoločnosti, ktoré nie sú samy subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, a nie sú dcérskymi spoločnosťami iného subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši;

„109. „zúčtovací člen“ je zúčtovací člen, ako sa vymedzuje v článku 2 ods. 14 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;

110. „rada“ je správna alebo dozorná rada, alebo oboje, zriadená podľa práva obchodných spoločností jednotlivých členských štátov v súlade s článkom 27 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012“.

5. V článku 12 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny spolu s orgánmi pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností a po konzultácii s orgánmi pre riešenie krízových situácií významných pobočiek, pokiaľ je to pre danú významnú pobočku relevantné, vypracovali plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny. Plán riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny zahŕňa opatrenia, ktoré sa majú prijať, pokiaľ ide o:

- a) materskú spoločnosť v Únii;
- b) dcérske spoločnosti, ktoré sú súčasťou skupiny a ktoré sa nachádzajú v Únii;
- c) subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 písm. c) a d); a
- d) s výhradou hlavy VI dcérske spoločnosti, ktoré sú súčasťou skupiny a ktoré sa nachádzajú mimo Únie.

V súlade s opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v pláne riešenia krízovej situácie určia pre každú skupinu:

- a) subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši;
- b) skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši.“.

6. V článku 12 ods. 3 sa písmená a) a b) nahrádzajú takto:

„a) stanovujú opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré sa majú prijať pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, v scenároch uvedených v článku 10 ods. 3, ako aj dôsledky týchto opatrení na riešenie krízovej situácie pre iné subjekty skupiny uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b), c) a d), a to pre materskú spoločnosť a dcérske inštitúcie;

b) preskúma rozsah, v akom by sa mohli koordinovane použiť a uplatniť nástroje riešenia krízových situácií a príslušné právomoci vzhľadom na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, ktoré sa nachádzajú v Únii, vrátane opatrení na zjednodušenie odkúpenia skupiny ako celku alebo samostatných oblastí obchodnej činnosti alebo činností, ktoré poskytujú viaceré subjekty skupiny, alebo konkrétnych subjektov skupiny alebo skupín, ktorých krízová situácia sa rieši, riešenia krízových situácií treťou stranou, a identifikujú sa akékoľvek možné prekážky brániace koordinovanému riešeniu krízových situácií;“.

7. V článku 12 ods. 3 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) stanovujú akékoľvek ďalšie opatrenia neuvedené v tejto smernici, ktoré príslušné orgány pre riešenie krízových situácií zamýšľajú uplatňovať v súvislosti so subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši;“.

8. V článku 12 ods. 3 sa dopĺňa toto písmeno a1):

„a1) ak skupinu tvorí viac ako jedna skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, stanovujú opatrenia na riešenie krízovej situácie plánované v súvislosti so skupinami, ktorých

krízová situácia rieši, každej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a dôsledky týchto opatrení na:

i) iné subjekty skupiny, ktoré patria do rovnakej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši;

ii) iné skupiny, ktorých krízová situácia sa rieši.“.

9. V článku 13 ods. 4 sa za prvý pododsek vkladá tento pododsek:

„Ak sa skupina skladá z viac ako jednej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, plánovanie opatrení na riešenie krízovej situácie uvedené v článku 12 ods. 3 písm. a1) má formu spoločného rozhodnutia uvedeného v prvom pododseku.“.

10. V článku 13 ods. 6 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Ak sa spoločné rozhodnutie orgánov pre riešenie krízových situácií neprijme do štyroch mesiacov, každý orgán pre riešenie krízových situácií, ktorý je zodpovedný za dcérsku spoločnosť a ktorý nesúhlasí s plánom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny, prijme vlastné rozhodnutie a prípadne identifikuje subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, a vypracuje a vedie plán riešenia krízovej situácie pre skupinu, ktorej krízová situácia sa rieši, ktorá sa skladá zo subjektov v jeho jurisdikcii. Každé jednotlivé rozhodnutie orgánov pre riešenie krízových situácií, ktoré nesúhlasia, sa plne odôvodní okrem iného uvedením dôvodov nesúhlasu s navrhovaným plánom riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny a zohľadnením názorov a výhrad ostatných orgánov pre riešenie krízových situácií a príslušných orgánov. Každý orgán pre riešenie krízových situácií oznámi svoje rozhodnutie ostatným členom kolégia pre riešenie krízových situácií.“.

11. V článku 16 ods. 1 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Krizová situácia skupiny sa považuje za riešiteľnú, ak je pre orgány pre riešenie krízových situácií realizovateľné a dôveryhodné buď zlikvidovať subjekty skupiny v rámci bežného konkurzného konania, alebo riešiť krízové situácie tejto skupiny uplatnením nástrojov a právomocí riešenia krízových situácií na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, tejto skupiny a zároveň sa v najväčšej možnej miere zabráni akýmkoľvek nepriaznivým dôsledkom na finančné systémy, a to aj v podmienkach širšej finančnej nestability alebo udalostí zasahujúcich celý systém členských štátov, v ktorých sú subjekty skupiny nachádzajú, alebo iných členských štátov alebo Únie, a to s cieľom zabezpečiť pokračovanie kritických funkcií, ktoré tieto subjekty skupiny vykonávajú, ak ich možno ľahko a včas oddeliť, alebo použitím iných prostriedkov. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny včas informujú orgán EBA vždy, keď sa krízová situácia skupiny nepovažuje za riešiteľnú.“.

12. V článku 16 sa vkladá tento odsek 4:

„4. Členské štáty zabezpečia v prípade skupiny, ktorá sa skladá z viac ako jednej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, aby orgány uvedené v odseku 1 posúdili riešiteľnosť krízových situácií každej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s týmto článkom.

Posúdenie uvedené v prvom pododseku sa vykoná navyše k posúdeniu riešiteľnosti krízovej situácie celej skupiny.“.

13. V článku 17 ods. 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Ak je podstatná prekážka riešiteľnosti krízových situácií zapríčinená situáciou uvedenou v článku 141a ods. 2 smernice 2013/36/EÚ, inštitúcia navrhne do dvoch týždňov od dátumu prijatia oznámenia v súlade s odsekom 1 orgánu pre riešenie krízových situácií možné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že inštitúcia dodržiava články 45f alebo 45g a požiadavku uvedenú v článku 128 ods. 6 smernice 2013/36/EÚ.“.

14. V článku 17 ods. 5 sa vkladá toto písmeno h1):

„h1) požadovať od inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), aby predložili plán na obnovenie dodržiavania súladu s článkami 45f alebo 45g a požiadavku uvedenú v článku 128 ods. 6 smernice 2013/36/EÚ;“.

15. V článku 17 ods. 5 sa vkladá toto písmeno j1):

„j1) požadovať od inštitúcie alebo subjektu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), aby zmenila profil splatnosti položiek uvedených v článku 45b alebo 45g ods. 3 písm. a) a b), aby sa zabezpečilo neustále dodržiavanie súladu s článkom 45f alebo 45g.“.

16. V článku 17 ods. 5 písm. i) a j) sa odkaz na „článok 45“ nahrádza odkazom na „článok 45f a článok 45g“.

17. V článku 18 sa odseky 1 až 7 nahrádzajú takto:

„1. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny spolu s orgánmi pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností po konzultáciách s kolégiom dohľadu a orgánmi pre riešenie krízových situácií patriacimi do jurisdikcií, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, pokiaľ je to pre významnú pobočku relevantné, zväžia posúdenie vyžadované podľa článku 16 v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií a prijmú všetky náležité kroky, aby dosiahli spoločné rozhodnutie o uplatňovaní opatrení určených v súlade s článkom 17 ods. 4 vo vzťahu ku všetkým skupinám, ktorých krízová situácia sa rieši, a ich dcérskych spoločností, ktoré sú súčasťou skupiny uvedenej v článku 1 ods. 1.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny v spolupráci s orgánom vykonávajúcim dohľad na konsolidovanom základe a EBA v súlade s článkom 25 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 pripraví správu a predloží ju materskej spoločnosti v Únii, orgánom pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností, ktoré ju poskytnú dcérskym spoločnostiam pod ich dohľadom, a orgánom pre riešenie krízových situácií patriacim do jurisdikcií, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky. Správa sa pripraví po konzultácii s príslušnými orgánmi a zanalyzujú sa v nej podstatné prekážky účinného uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií a vykonávania právomocí v oblasti riešenia krízových situácií vo vzťahu k skupine a k skupinám, ktorých krízová situácia sa rieši, ak sa skupina skladá z viac ako jednej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. V správe sa zväži vplyv na obchodný model inštitúcie a odporúčia sa akékoľvek primerané a cielené opatrenia, ktoré sú podľa názoru orgánu potrebné alebo vhodné na odstránenie týchto prekážok.

Ak je prekážka riešiteľnosti krízových situácií skupiny zapríčinená situáciou uvedenou v článku 141a ods. 2 smernice 2013/36/EÚ, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny oznámi svoje hodnotenie tejto prekážky materskej spoločnosti v Únii po tom, ako uskutočnil konzultácie s orgánom pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a s orgánmi pre riešenie krízových situácií dcérskych inštitúcií.

3. Materská spoločnosť v Únii môže do štyroch mesiacov od prijatia správy predložiť pripomienky a navrhnúť orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny alternatívne opatrenia na odstránenie prekážok identifikovaných v správe.

Ak sú tieto prekážky zapríčinené situáciou uvedenou v článku 141a ods. 2 smernice 2013/36/EÚ, materská spoločnosť v Únii navrhne do dvoch týždňov od dátumu prijatia oznámenia v súlade s odsekom 2 orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny možné opatrenia na riešenie alebo odstránenie týchto prekážok.

4. Orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny oznámi všetky opatrenia navrhnuté materskou spoločnosťou v Únii orgánu vykonávajúcemu dohľad na konsolidovanom základe, orgánu EBA, orgánom pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností a orgánom pre riešenie krízových situácií patriacich do jurisdikcií, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, pokiaľ je to pre významnú pobočku relevantné. Orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny a orgány pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností po konzultáciách s príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií patriacich do jurisdikcií, v ktorých sa nachádzajú významné pobočky, urobia všetko, čo je v ich právomoci, aby dosiahli spoločné rozhodnutie v rámci kolégia pre riešenie krízových situácií týkajúce sa identifikovania podstatných prekážok, a v prípade potreby posúdenia opatrení navrhovaných materskou spoločnosťou v Únii a opatrení požadovaných orgánmi s cieľom riešiť alebo odstrániť takéto prekážky, v ktorom sa zohľadní potenciálny vplyv opatrení vo všetkých členských štátoch, v ktorých skupina pôsobí.

5. Spoločné rozhodnutie sa musí dosiahnuť do štyroch mesiacov od predloženia akýchkoľvek pripomienok materskej spoločnosti v Únii pri uplynutí štvormesačnej lehoty uvedenej v odseku 3 podľa toho, čo nastane skôr.

Spoločné oznámenie týkajúce sa prekážky riešiteľnosti krízových situácií, ktorá je zapríčinená situáciou uvedenou v článku 141a ods. 2 smernice 2013/36/EÚ, sa musí dosiahnuť do dvoch týždňov od predloženia akýchkoľvek pripomienok materskej spoločnosti v Únii v súlade s odsekom 3.

Spoločné rozhodnutie musí byť odôvodnené a vyjadrené v dokumente, ktorý orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny poskytne materskej spoločnosti v Únii.

Orgán EBA môže na žiadosť orgánu pre riešenie krízových situácií pomôcť orgánom pre riešenie krízových situácií dospieť k spoločnému rozhodnutiu v súlade s článkom 31 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

6. V prípade, že sa spoločné rozhodnutie neprijme v lehote uvedenej v odseku 5, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny prijme svoje vlastné rozhodnutie o vhodných opatreniach, ktoré sa majú prijať v súlade s článkom 17 ods. 4 na úrovni skupiny alebo skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.

Toto rozhodnutie musí byť plne odôvodnené a zohľadnia sa v ňom názory a výhrady ostatných orgánov pre riešenie krízových situácií. Toto rozhodnutie poskytne materskej spoločnosti v Únii orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny.

Ak do konca príslušnej lehoty uvedenej v odseku 5 ktorýkoľvek z orgánov pre riešenie krízových situácií postúpil záležitosť uvedenú v odseku 9 orgánu EBA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny odloží prijatie svojho rozhodnutia a počká na akékoľvek rozhodnutie, ktoré EBA môže prijať v súlade s článkom 19 ods. 3 uvedeného

nariadenia, a svoje rozhodnutie prijme v súlade s rozhodnutím, ktoré prijal EBA. Príslušné lehoty uvedené v odseku 5 sa v zmysle uvedeného nariadenia považujú za lehoty na zmierenie. Orgán EBA prijme rozhodnutie do jedného mesiaca alebo do jedného týždňa, ak predloženie postúpenia orgánu EBA súvisí s prekážkou riešiteľnosti krízových situácií, ktorá je zapríčinená situáciou uvedenou v článku 141a ods. 2 smernice 2013/36/EÚ. Záležitosť sa orgánu EBA nepostúpi po skončení príslušnej lehoty uvedenej v odseku 5 alebo po dosiahnutí spoločného rozhodnutia. Ak orgán EBA nerozhodne, uplatňuje sa rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny.

7. Ak sa spoločné rozhodnutie neprijme, orgány pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností prijímajú vlastné rozhodnutia o vhodných opatreniach, ktoré majú prijať dcérske spoločnosti individuálne v súlade s článkom 17 ods. 4. Toto rozhodnutie musí byť plne odôvodnené a zohľadnia sa v ňom názory a výhrady ostatných orgánov pre riešenie krízových situácií. Rozhodnutie sa poskytne dotknutej dcérskej spoločnosti a orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny.

Ak do konca príslušnej lehoty uvedenej v odseku 5 ktorýkoľvek z orgánov pre riešenie krízových situácií postúpil záležitosť uvedenú v odseku 9 tohto článku orgánu EBA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, orgán pre riešenie krízových situácií dcérskej spoločnosti odloží prijatie svojho rozhodnutia a počká na akékoľvek rozhodnutie, ktoré EBA môže prijať v súlade s článkom 19 ods. 3 uvedeného nariadenia, a svoje rozhodnutie prijme v súlade s rozhodnutím, ktoré prijal EBA. Príslušné lehoty uvedené v odseku 5 sa v zmysle uvedeného nariadenia považujú za lehoty na zmierenie. Orgán EBA prijme rozhodnutie do jedného mesiaca alebo do jedného týždňa, ak predloženie postúpenia orgánu EBA súvisí s prekážkou riešiteľnosti krízových situácií, ktorá je zapríčinená porušením článkov 45 až 45i. Záležitosť sa orgánu EBA nepostúpi po skončení príslušnej lehoty uvedenej v odseku 5 alebo po dosiahnutí spoločného rozhodnutia. Ak orgán EBA nerozhodne, uplatní sa rozhodnutie orgánu dcérskej spoločnosti pre riešenie krízových situácií.“.

18. V článku 27 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno i):

„i) pozastaviť každú povinnosť týkajúcu sa platieb alebo dodania, ktorej je inštitúcia alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) zmluvnou stranou, ak sa dodržiavajú podmienky stanovené v článku 29a.“.

19. Vkladá sa tento článok 29a:

*„Článok 29a
Právomoc pozastaviť určité povinnosti*

1. Členské štáty stanovujú, že ich príslušné orgány po tom, ako uskutočnili konzultácie s orgánom pre riešenie krízových situácií, môžu vykonávať právomoc uvedenú v článku 27 ods. 1 písm. i) iba vtedy, ak vykonávanie právomoci pozastavenia treba na vykonanie posúdenia stanoveného v článku 27 ods. 1 prvej vete alebo na určenie stanovené v článku 32 ods. 1 písm. a).
2. Pozastavenie uvedené v odseku 1 nesmie presiahnuť minimálnu lehotu, ktorú príslušné orgány považujú za potrebnú na vykonanie posúdenia podľa článku 27 ods. 1 písm. a) alebo na určenie podľa článku 32 ods. 1 písm. a), pričom v žiadnom prípade nesmie presiahnuť 5 pracovných dní.
3. Pozastavenie podľa odseku 1 sa nevzťahuje na:

- a) povinnosti týkajúce sa platieb a dodania voči systémom alebo prevádzkovateľom systémov určených podľa smernice 98/26/ES, centrálnym protistranám a centrálnym protistranám z tretej krajiny uznaným orgánom ESMA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a centrálnym bankám;
 - b) oprávnené pohľadávky na účely smernice 97/9/ES;
 - c) kryté vklady.
- 4. Pri vykonávaní právomoci podľa tohto článku zohľadňujú príslušné orgány vplyv, ktorý môže mať daná právomoc na riadne fungovanie finančných trhov.
- 5. Povinnosť týkajúca sa platieb alebo dodania, ktorá by vychádzala na deň počas obdobia pozastavenia, sa vykoná bezodkladne po skončení tohto obdobia.
- 6. Ak sú zmluvné povinnosti týkajúce sa platieb alebo dodania pozastavené podľa odseku 1, na rovnaký čas sa pozastavia aj zmluvné povinnosti týkajúce sa platieb alebo dodania protistrán subjektu.
- 7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány bezodkladne informovali orgány pre riešenie krízových situácií o vykonávaní akýchkoľvek právomocí uvedených v odseku 1.
- 8. Členské štáty, ktoré využívajú možnosť stanovenú v článku 32 ods. 2, zabezpečia, aby právomoc pozastavenia uvedenú v odseku 1 mohol po tom, ako uskutočnil konzultácie s príslušným orgánom, vykonávať aj orgán pre riešenie krízových situácií, ak vykonávanie právomoci pozastavenia treba na určenie stanovené v článku 32 ods. 1 písm. a).“
- 20. V článku 32 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:
 „b) vzhľadom na časové hľadisko a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora vrátane opatrení systému inštitucionálneho zabezpečenia alebo opatrenia orgánu vykonávajúceho dohľad vrátane opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov alebo oprávnených záväzkov v súlade s článkom 59 ods. 2 prijaté vo vzťahu k danej inštitúcii by zabránili zlyhaniu inštitúcie v primeranom časovom horizonte;“.
- 21. V článku 33 sa odseky 2, 3 a 4 nahrádzajú takto:
- 2. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií prijali opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k subjektu uvedenému v článku 1 ods. 1 písmene c) alebo d), ak daný subjekt spĺňa podmienky stanovené v článku 32 ods. 1.
- 3. Ak sú dcérske inštitúcie holdingovej spoločnosti so zmiešanou činnosťou v priamej alebo nepriamej držbe sprostredkujúcej finančnej holdingovej spoločnosti, plán riešenia krízovej situácie stanoví, že sprostredkujúca finančná holdingová spoločnosť je identifikovaná ako subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, a členské štáty zabezpečia, aby sa opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny prijali vo vzťahu k sprostredkujúcej finančnej holdingovej spoločnosti. Členské štáty zabezpečia, že orgány na riešenie krízových situácií neprijmú opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny vo vzťahu k holdingovej spoločnosti so zmiešanou činnosťou.
- 4. S výhradou odseku 3 tohto článku a bez ohľadu na skutočnosť, že subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. c) alebo d) nespĺňa podmienky stanovené v článku 32 ods. 1,

platí, že orgány pre riešenie krízových situácií môžu prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie vzhľadom na subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. c) alebo d), ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) subjekt je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši;
- b) jedna alebo viac dcérskych spoločností tohto subjektu, ktoré sú inštitúciami, ale nie subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, spĺňajú podmienky stanovené v článku 32 ods. 1;
- c) aktíva a záväzky týchto dcérskych spoločností sú také, že ich zlyhanie ohrozuje skupinu, ktorej krízová situácia sa rieši, ako celok, a opatrenie na riešenie krízovej situácie vzhľadom na subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. c) alebo d) je potrebné na riešenie krízových situácií tých dcérskych spoločností, ktoré sú inštitúciami, alebo na riešenie krízových situácií príslušnej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ako celku.“.

22. V článku 44 ods. 2 sa písmeno f) nahrádza takto:

„f) záväzky so zostávajúcou dobou splatnosti menej ako sedem dní voči systémom alebo prevádzkovateľom systémov určených na účely smernice 98/26/ES alebo ich účastníkom a vyplývajúce z účasti v takomto systéme, alebo centrálnym protistranám z tretej krajiny uznaných orgánom ESMA,“.

23. Článok 45 sa nahrádza týmito článkami:

„Článok 45

Uplatňovanie a výpočet minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

- 1. Členské štáty zabezpečia, aby inštitúcie a subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b), c) a d) vždy spĺňali minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky v súlade s článkami 45 až 45i.
- 2. Požiadavka uvedená v odseku 1 sa vypočíta v súlade s článkom 45c ods. 3 alebo prípadne ods. 4 ako suma vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov vyjadrená ako percentuálny podiel:
 - a) celkovej hodnoty rizikovej expozície príslušného subjektu uvedeného v odseku 1 vypočítanej v súlade s článkom 92 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
 - b) veľkosti expozície ukazovateľa finančnej páky príslušného subjektu uvedeného v odseku 1 vypočítanej v súlade s článkom 429 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 45a Výnimka z minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

- 1. Bez ohľadu na článok 45 orgány pre riešenie krízových situácií oslobodia hypotekárne úverové inštitúcie financované z krytých dlhopisov, ktoré podľa vnútroštátneho práva nesmú prijímať vklady, od požiadavky stanovenej v článku 45 ods. 1, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) krízové situácie týchto inštitúcií budú likvidované prostredníctvom vnútroštátnych konkurzných konaní alebo iných druhov postupu uplatňovaných v súlade s článkom 38, 40 alebo 42, ktoré sú stanovené pre tieto inštitúcie;

- b) takýmto vnútroštátnym konkurzným konaním alebo inými druhmi postupu sa zabezpečí, aby veritelia týchto inštitúcií, v relevantných prípadoch vrátane držiteľov krytých dlhopisov, znášali straty spôsobom, ktorý spĺňa ciele riešenia krízových situácií.
2. Inštitúcie, ktoré sú oslobodené od požiadavky stanovenej v článku 45 ods. 1, nie sú súčasťou konsolidácie v zmysle článku 45f ods. 1.

Článok 45b Oprávnené záväzky pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši

1. Oprávnené záväzky sa zahŕňajú do sumy vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, iba vtedy, ak spĺňajú podmienky uvedené v článku 72a, okrem článku 72 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
2. Odchylné od článku 72a ods. 2 písm. l) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa záväzky vyplývajúce z dlhových nástrojov s derivátovými vlastnosťami, ako sú napríklad štruktúrované cenné papiere, zahŕňajú do sumy vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov iba vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
- a) určená suma záväzku vyplývajúca s dlhového nástroja je vopred známa v čase emisie, je pevná a nie je ovplyvnená derivátovou vlastnosťou;
- b) dlhový nástroj vrátane jeho derivátovej vlastnosti nepodlieha žiadnej dohode o čistom zúčtovaní a jeho ocenenie nie je predmetom článku 49 ods. 3.
- Záväzky uvedené v prvom pododseku sa zahŕňajú do sumy vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov za časť, ktorá zodpovedá sume uvedenej v prvom pododseku písm. a).
3. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu rozhodnúť, že požiadavku uvedenú v článku 45f spĺňajú subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, nástrojmi, ktoré spĺňajú všetky podmienky uvedené v článku 72a nariadenia (EÚ) č. 575/2013 s cieľom zabezpečiť, aby subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, mohol byť riešený spôsobom vhodným na splnenie cieľov riešenia krízových situácií.

Rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií podľa tohto odseku obsahuje dôvody pre dané rozhodnutie na základe týchto prvkov:

- a) nepodriadené záväzky uvedené v prvom a druhom pododseku majú takú istú prioritu vo vnútroštátnej hierarchii konkurzného konania ako určité záväzky, ktoré sú vyňaté z uplatňovania právomocí odpísať dlh alebo vykonať konverziu v súlade s článkom 44 ods. 2 alebo článkom 44 ods. 3;
- b) riziko, že po plánovanom uplatnení právomocí odpísať dlh a vykonať konverziu nepodriadených záväzkov, ktoré nie sú vylúčené z uplatňovania právomocí odpísať dlh alebo vykonať konverziu v súlade s článkom 44 ods. 2 alebo článkom 44 ods. 3, veritelia nárokov vyplývajúcich z týchto záväzkov utrpia vyššie straty, než by utrpeli počas likvidácie v rámci bežného konkurzného konania;
- c) suma podriadených záväzkov nesmie presiahnuť sumu potrebnú na zabezpečenie, aby veritelia uvedení v písmene b) neutrpeli straty presahujúce úroveň strát, ktoré by inak utrpeli počas likvidácie v rámci bežného konkurzného konania.

4. Komisia je oprávnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 115 o opatreniach s cieľom ďalej stanoviť podmienky uvedené v odseku 2 prvom pododseku písm. a).

Článok 45c Určenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Orgán pre riešenie krízových situácií určí požiadavku uvedenú v článku 45 ods. 1 pre každý subjekt po tom, ako uskutoční konzultácie s príslušným orgánom, a to na základe týchto kritérií:
- a) potreba zaistiť, aby sa krízové situácie subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, mohli vyriešiť uplatňovaním nástrojov na riešenie krízových situácií prípadne vrátane nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov takým spôsobom, ktorý spĺňa ciele riešenia krízových situácií;
 - b) potreba vo vhodných prípadoch zaistiť, aby subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, a jeho dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, ale nie subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, mali dostatok oprávnených záväzkov, aby sa zaistilo, že v prípade, keď sa nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo právomoci odpísať dlh a vykonať konverziu majú na neho uplatniť, by straty bolo možné absorbovať a celkový podiel kapitálu a ukazovateľ finančnej páky vo forme vlastného kapitálu Tier 1 príslušných subjektov by mohol byť obnovený na úroveň potrebnú na to, aby sa im umožnilo aj naďalej spĺňať podmienky pre udelenie povolenia a naďalej vykonávať činnosti, na ktoré majú povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ;
 - c) potreba zaistiť, aby v prípade, ak sa v pláne riešenia krízovej situácie predpokladá, že určité triedy oprávnených záväzkov by sa mohli vylúčiť zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 44 ods. 3 alebo by sa mohli previesť na príjemcu v plnej výške v rámci čiastočného prevodu, subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, mal dostatočné ďalšie oprávnené záväzky na zaistenie toho, že straty bude možné absorbovať a kapitálové požiadavky alebo prípadne ukazovateľ finančnej páky vo forme vlastného kapitálu Tier 1 subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, sa môžu obnoviť na úroveň potrebnú na to, aby sa mu umožnilo aj naďalej spĺňať podmienky pre udelenie povolenia a naďalej vykonávať činnosti, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo smernice 2014/65/EÚ;
 - d) veľkosť, obchodný model, model financovania a rizikový profil subjektu;
 - e) rozsah, v ktorom by systém ochrany vkladov mohol prispieť k financovaniu riešenia krízových situácií v súlade s článkom 109;
 - f) rozsah, v ktorom by úpadok subjektu mal nepriaznivý vplyv na finančnú stabilitu, okrem iného z dôvodu vzájomného prepojenia subjektu s inými inštitúciami alebo subjektmi alebo zvýškom finančného systému prostredníctvom „nákazy“ iných inštitúcií alebo subjektov.
2. Ak sa v pláne riešenia krízovej situácie stanovuje, že opatrenie na riešenie krízovej situácie sa prijíma v súlade s príslušným scenárom riešenia krízových situácií uvedeným v článku 10 ods. 3, požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 sa rovná sume dostatočnej na to, aby sa zabezpečilo, že:

- a) straty, o ktorých by sa mohlo očakávať, že ich subjekt utrpí, sú úplne absorbované („absorpcia strát“);
- b) subjekt alebo jeho dcérske spoločnosti, ktoré sú inštitúciami, ale nie subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, sú rekapitalizované na úroveň potrebnú na to, aby sa im umožnilo naďalej spĺňať podmienky pre udelenie povolenia a naďalej vykonávať činnosti, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ, smernice 2014/65/EÚ alebo rovnocenných právnych predpisov („rekapitalizácia“);

Ak sa v pláne riešenia krízovej situácie stanovuje, že subjekt sa zlikviduje v rámci bežného konkurzného konania, požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 pre tento subjekt nesmie prekročiť sumu postačujúcu na absorpciu strát v súlade s prvým pododsekom písm. a).

3. Bez toho, aby bol dotknutý posledný pododsek, suma uvedená v odseku 2 nesmie presiahnuť pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši (podľa toho, ktorá zo súm je väčšia):

a) súčet:

i) sumy strát, ktoré sa majú absorbovať počas riešenia krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavkám uvedeným v článku 92 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a článku 104a smernice 2013/36/EÚ na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, na subkonsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a;

ii) výšky rekapitalizácie, ktorá umožní skupine, ktorej krízová situácia sa rieši, vyplývajúcej z riešenia krízových situácií obnoviť jej celkový podiel kapitálu v zmysle článku 92 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ na subkonsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši;

b) súčet:

i) sumy strát, ktoré sa majú absorbovať počas riešenia krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavke na ukazovateľ finančnej páky subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, uvedenej v nariadení (EÚ) č. 575/2013 na subkonsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši; a

ii) výšky rekapitalizácie, ktorá umožní skupine, ktorej krízová situácia sa rieši, vyplývajúcej z riešenia krízových situácií obnoviť jej ukazovateľ finančnej páky v zmysle článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na subkonsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.

Na účely článku 45 ods. 2 písm. a) požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 sa vyjadrí ako percentuálny podiel sumy vypočítanej v súlade s písmenom a) tohto odseku vydelenej celkovou hodnotou rizikovej expozície.

Na účely článku 45 ods. 2 písm. b) požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 sa vyjadrí ako percentuálny podiel sumy vypočítanej v súlade s písmenom b) tohto odseku vydelenej veľkosťou expozície ukazovateľa finančnej páky.

Orgán pre riešenie krízových situácií stanoví výšky rekapitalizácie uvedené v predchádzajúcich pododsekoch v súlade s opatreniami na riešenie krízovej situácie plánovanými v pláne riešenia krízovej situácie a

môže upraviť tieto výšky rekapitalizácie, aby mohli primerane zohľadniť riziká ovplyvňujúce riešiteľnosť krízových situácií vyplývajúcu z obchodného modelu, profilu financovania a celkového rizikového profilu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.

4. Bez toho, aby bol dotknutý posledný pododsek, pre subjekty, ktoré nie sú samy subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, suma uvedená v odseku 2 nesmie presiahnuť vyšší z týchto súčtov:

a) súčet:

i) sumy strát, ktoré sa majú absorbovať počas riešenia krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavkám uvedeným v článku 92 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a článku 104a smernice 2013/36/EÚ na subjekt, a

ii) výšky rekapitalizácie, ktorá umožní subjektu obnoviť jeho celkový podiel kapitálu v zmysle článku 92 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, a jeho požiadavky uvedenej v článku 104a smernice 2013/36/EÚ;

b) súčet:

i) sumy strát, ktoré sa majú absorbovať počas riešenia krízových situácií, ktorá zodpovedá požiadavke na ukazovateľ finančnej páky subjektu uvedenej v článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, a

ii) výšky rekapitalizácie, ktorá umožní subjektu obnoviť jeho ukazovateľ finančnej páky v zmysle článku 92 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Na účely článku 45 ods. 2 písm. a) sa požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 vyjadří ako percentuálny podiel sumy vypočítanej v súlade s písmenom a) vydelenej celkovou hodnotou rizikovej expozície.

Na účely článku 45 ods. 2 písm. b) sa požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 vyjadří ako percentuálny podiel sumy vypočítanej v súlade s písmenom b) vydelenej veľkosťou expozície ukazovateľa finančnej páky.

Orgán pre riešenie krízových situácií stanoví výšky rekapitalizácie uvedené v predchádzajúcich pododsekoch v súlade s opatreniami na riešenie krízovej situácie plánovanými v pláne riešenia krízovej situácie a môže upraviť tieto výšky rekapitalizácie, aby mohli primerane zohľadniť riziká ovplyvňujúce potreby rekapitalizácie vyplývajúce z obchodného modelu, profilu financovania a celkového rizikového profilu subjektu.

5. Ak orgán riešenia krízových situácií očakáva, že určité triedy oprávnených záväzkov by sa mohli vylúčiť zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 44 ods. 3 alebo by sa mohli previesť na príjemcu v plnej výške v rámci čiastočného prevodu, požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 nesmie presiahnuť sumu postačujúcu na:

a) pokrytie sumy vylúčených záväzkov identifikovaných v súlade s článkom 44 ods. 3;

b) zabezpečenie toho, aby boli splnené podmienky uvedené v odseku 2.

6. Rozhodnutie orgánu na riešenie krízových situácií uložiť minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa tohto článku obsahuje dôvody pre toto rozhodnutie vrátane plného posúdenia prvkov uvedených v odsekoch 2 až 5.

7. Na účely odsekov 3 a 4 sa kapitálové požiadavky vykladajú v súlade s uplatňovaním prechodných ustanovení stanovených v desiatej časti hlavy I kapitolách 1, 2 a 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 príslušným orgánom a v ustanoveniach vnútroštátnych právnych predpisov uplatňujúcich možnosti udelené príslušným orgánom na základe uvedeného nariadenia.

Orgán pre riešenie krízových situácií môže znížiť požiadavku uvedenú v článku 45 ods. 1 s cieľom zohľadniť sumu, ktorou má k financovaniu uprednostňovanej stratégie riešenia krízových situácií v súlade s článkom 109 smernice 2014/59/EÚ podľa očakávaní prispieť systém ochrany vkladov.

Rozsah každého takéhoto zníženia vychádza z dôveryhodného posúdenia potenciálneho príspevku zo systému ochrany vkladov a prinajmenšom musí:

- a) byť menší ako obozretný odhad možných strát, ktoré by musel znášať systém ochrany vkladov, ak by sa inštitúcia likvidovala na základe bežného konkurzného konania, pričom sa zohľadňuje prioritné postavenie systému ochrany vkladov podľa článku 108 smernice 2014/59/EÚ;
 - b) byť menší ako limit príspevkov systému ochrany vkladov stanovený v článku 109 ods. 5 druhom pododseku smernice 2014/59/EÚ;
 - c) zohľadňovať celkové riziko vyčerpania dostupných finančných prostriedkov systému ochrany vkladov v dôsledku poskytnutia príspevkov v prípade viacnásobného zlyhania bánk alebo riešenia krízových situácií; a
 - d) byť v súlade so všetkými ostatnými príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva, ako aj povinnosťami a zodpovednosťou orgánu zodpovedného za systém ochrany vkladov.
 - e) Orgán pre riešenie krízových situácií po konzultácii s orgánom zodpovedným za systém ochrany vkladov zdokumentuje svoj prístup, pokiaľ ide o posúdenie celkového rizika vyčerpania dostupných finančných prostriedkov systému ochrany vkladov, a za predpokladu, že toto riziko nie je nadmerné, uplatní zníženia v súlade s pododsekom 1.
8. Orgán EBA vypracuje regulačné technické predpisy, ktoré ďalej špecifikujú kritériá uvedené v odseku 1, na základe ktorých sa požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky určí v súlade s týmto článkom.

Orgán EBA predloží Komisii tento návrh regulačných predpisov do [jeden mesiac po nadobudnutí účinnosti].

Komisii sa udeľuje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1090/2010.

Článok 45c Určenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre subjekty G-SII

1. Požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, ktorý je G-SII alebo je súčasťou G-SII, pozostáva z:
 - a) požiadavky uvedenej v článku 92a nariadenia (EÚ) č. 575/2013; a
 - b) akejkoľvek dodatočnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky určenej orgánom pre riešenie krízových situácií špecifickej pre subjekt v súlade s odsekom 2, ktorá musí byť splnená prostredníctvom záväzkov, ktoré spĺňajú podmienky článku 45b.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií môže uložiť dodatočnú požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky uvedenú v odseku 1 písm. b) len:
 - a) ak požiadavka uvedená v odseku 1 písm. a) nepostačuje na splnenie podmienok stanovených v článku 45c; a
 - b) v rozsahu, v akom suma požadovaných vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov nepresahuje úroveň, ktorá je potrebná na splnenie podmienok článku 45c.
3. Ak viac ako jeden subjekt G-SII, ktorý je súčasťou G-SII v EÚ, je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, príslušné orgány pre riešenie krízových situácií vypočítajú sumu uvedenú v odseku 2
 - a) pre každý subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši,
 - b) pre materský subjekt v Únii, ako keby bol iba subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, G-SII v EÚ.
4. Rozhodnutie orgánu na riešenie krízových situácií uložiť dodatočnú požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky podľa odseku 1 písm. b) obsahuje dôvody pre toto rozhodnutie vrátane plného posúdenia prvkov uvedených v odseku 2.

Článok 45e Usmernenie pre minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Orgán pre riešenie krízových situácií môže poskytnúť subjektu usmernenie, aby mal vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré spĺňajú podmienky článku 45b alebo 45g ods. 3 prekračujúce úrovne stanovené v článku 45c a 45d, ktoré stanovujú dodatočné sumy na tieto účely:
 - a) pokryť potenciálne dodatočné straty subjektu okrem tých, na ktoré sa vzťahuje článok 45c, a/alebo
 - b) zabezpečiť, aby sa v prípade riešenia krízových situácií zachovala dostatočná dôvera trhu v subjekt prostredníctvom kapitálových nástrojov nad rámec požiadavky uvedenej v článku 45c ods. 2 písm. b) („vankúš dôvery trhu“).

Usmernenie sa poskytuje a vypočítava len vzhľadom na požiadavku uvedenú v článku 45 ods. 1 vypočítanú v súlade s článkom 45 ods. 2 písm. a).

2. Suma usmernenia vydaného v súlade s odsekom 1 sa môže stanoviť iba vtedy, ak príslušný orgán už stanovil svoje vlastné usmernenie v súlade s článkom 104b smernice 2013/36/EÚ, a nesmie presahovať úroveň daného usmernenia.

Suma usmernenia vydaného v súlade s odsekom 1 písm. b) nesmie presiahnuť sumu požiadavky na kombinovaný vankúš uvedenej v článku 128 bode 6 smernice 2013/36/EÚ, s výnimkou požiadavky uvedenej v písmene a) tohto ustanovenia, ak vyššia úroveň nie je potrebná na zabezpečenie toho, aby po udalosti riešenia krízových situácií subjekt naďalej spĺňal podmienky pre udelenie povolenia počas primeraného časového obdobia, ktoré nie je dlhšie ako jeden rok.

Orgán pre riešenie krízových situácií poskytne subjektu dôvody a úplné posúdenie potreby a úrovne usmernenia vydaného v súlade s týmto článkom.

3. Ak subjekt trvale nemá dodatočné vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ako sa očakáva podľa usmernenia uvedeného v prvom pododseku, orgán pre riešenie

krízových situácií môže požadovať, aby sa suma požiadavky uvedenej v článku 45c ods. 2 zvýšila s cieľom kryť sumu usmernenia vydaného podľa tohto článku.

4. Subjekt, ktorý nemá dodatočné vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ako sa očakáva podľa usmernenia uvedeného v prvom odseku, nesmie byť predmetom obmedzení uvedených v článku 141 smernice 2013/36/EÚ.

Článok 45f Uplatňovanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši

1. Subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, musia spĺňať požiadavky stanovené v článkoch 45c až 45e na konsolidovanom základe na úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.
2. Požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, sa určuje v súlade s článkom 45h, a to na základe požiadaviek stanovených v článkoch 45c až 45e a či sa krízové situácie dcérske spoločnosti tretej krajiny skupiny majú riešiť samostatne v súlade s plánom riešenia krízovej situácie.

Článok 45g Uplatňovanie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky na subjekty, ktoré nie sú samy subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši

1. Inštitúcie, ktoré sú dcérskymi spoločnosťami subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a nie sú samy subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, musia spĺňať požiadavky stanovené v článkoch 45c až 45e na individuálnom základe. Orgán pre riešenie krízových situácií môže po konzultácii s príslušným orgánom rozhodnúť o uplatnení požiadavky stanovenej v tomto článku na subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), ktorý je dcérskou spoločnosťou subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a nie je sám subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.

Požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 na subjekt uvedený v prvom pododseku sa určuje v súlade s článkom 45h a na základe požiadaviek stanovených v článkoch 45c až 45e.

2. Požiadavka uvedená v článku 45 ods. 1 na subjekty uvedené v prvom odseku podlieha týmto podmienkam:
 - a) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, spĺňa konsolidovanú požiadavku uvedenú v článku 45f;
 - b) súčet všetkých požiadaviek, ktoré sa majú uplatňovať na dcérske spoločnosti skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, je krytý a nesmie presiahnuť konsolidovanú požiadavku uvedenú v článku 45f, pokiaľ to nie je spôsobené len účinkami konsolidácie na úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, v súlade s článkom 45f ods. 1;
 - c) požiadavka nesmie presiahnuť príspevok dcérskej spoločnosti ku konsolidovanej požiadavke uvedenej v článku 45f ods. 1;
 - d) spĺňa kritériá oprávnenosti stanovené v odseku 3.
3. Požiadavka je splnená jedným alebo viacerými:
 - a) záväzkami, ktoré:
 - i) sú vydané a kúpené subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši;

ii) spĺňajú kritériá oprávnenosti uvedené v článku 72a okrem článku 72b ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

iii) sú v rámci bežného konkurzného konania postavené nižšie ako záväzky iné ako tie, ktoré sú oprávnené pre požiadavky na vlastné zdroje, ktoré sú vydané a kúpené inými subjektmi, než je subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši;

iv) podliehajú právomoci odpísať dlh alebo vykonať konverziu v súlade s článkami 59 až 62, ktorá je v súlade so stratégiou riešenia krízovej situácie skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, najmä tým, že nemá vplyv na kontrolu dcérskej spoločnosti subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.

b) nástrojmi vlastných zdrojov, ktoré sú vydané a kúpené inými subjektmi, ako je subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, keď výkon právomoci odpísať dlh alebo vykonať konverziu v súlade s článkami 59 až 62 nemá vplyv na kontrolu dcérskej spoločnosti subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.

4. Na základe súhlasu orgánu pre riešenie krízových situácií dcérskej spoločnosti a subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, sa táto požiadavka môže splniť zárukou subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, poskytnutou jeho dcérskej spoločnosti, ktorá spĺňa tieto podmienky:

a) záruka sa poskytuje na sumu prinajmenej ekvivalentnú sume požiadavky, ktorú nahrádza;

b) záruka sa aktivuje vtedy, keď dcérska spoločnosť nemôže splácať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti, alebo ako sa určilo v súlade s článkom 59 ods. 3 vo vzťahu k dcérskej spoločnosti, podľa toho, čo nastane skôr;

c) záruka je zabezpečená dohodou o finančnom kolaterále, ako je definovaná v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2002/47/ES aspoň na 50 percent jej sumy;

d) záruka a dohoda o finančnej kolaterále sa spravujú právnymi predpismi členského štátu, v ktorom je usadená dcérska spoločnosť, pokiaľ nie je uvedené inak orgánom pre riešenie krízových situácií dcérskej spoločnosti;

e) kolaterál podporujúci záruku spĺňa požiadavky článku 197 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, pričom po primerane konzervatívnych haircutoch je dostatočný na plné pokrytie zaručenej sumy;

f) kolaterál podporujúci záruku je nezaťažенý, a najmä sa nepoužíva ako kolaterál na krytie akýchkoľvek iných záruk;

g) kolaterál má efektívnu splatnosť, ktorá spĺňa tú istú podmienku splatnosti, ako sa uvádza v článku 72c ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, a

h) neexistujú žiadne právne, regulačné alebo prevádzkové prekážky prevodu kolaterálu zo subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, na príslušnú dcérsku spoločnosť, a to aj keď opatrenie na riešenie krízovej situácie je vykonané vo vzťahu k subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši.

5. Orgán pre riešenie krízových situácií dcérskej spoločnosti, ktorá nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, môže v plnom rozsahu upustiť od uplatňovania tohto článku na túto dcérsku spoločnosť, ak:
- a) dcérska spoločnosť aj subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, podliehajú povoleniu a dohľadu toho istého členského štátu;
 - b) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, spĺňa na subkonsolidovanom základe požiadavku uvedenú v článku 45f;
 - c) neexistuje a ani sa nepredpokladá žiadna významná vecná alebo právna prekážka brániaca okamžitému prevodu vlastných zdrojov alebo splateniu záväzkov zo strany subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, na dcérsku spoločnosť, v súvislosti s ktorou sa prevod určil v súlade s článkom 59 ods. 3, a to najmä vtedy, ak sa opatrenie na riešenie krízovej situácie vykonalo vo vzťahu k subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši;
 - d) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, presvedčí príslušný orgán o uspokojivom vykonávaní obozretného riadenia dcérskej spoločnosti a so súhlasom príslušného orgánu vyhlási, že ručí za záväzky uzavreté dcérskou spoločnosťou, alebo že riziká dcérskej spoločnosti sú bezvýznamné;
 - e) postupy subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v oblasti hodnotenia, merania a kontroly rizika sa vzťahujú na dcérsku spoločnosť;
 - f) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, má podiel viac ako 50 % na hlasovacích právach spojených s podielmi na základnom imaní dcérskej spoločnosti alebo má právo vymenovať alebo odvolať väčšinu členov riadiaceho orgánu dcérskej spoločnosti;
 - g) príslušný orgán dcérskej spoločnosti v plnom rozsahu upustil od uplatňovania individuálnych kapitálových požiadaviek voči dcérskej spoločnosti podľa článku 7 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 45h Postup pre stanovenie požiadavky

1. Orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, orgán pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny – ak je odlišný od predchádzajúceho orgánu – a orgány pre riešenie krízových situácií zodpovedné za dcérske spoločnosti skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, na individuálnom základe urobia všetko, čo je v ich právomoci, aby dosiahli spoločné rozhodnutie o:
- a) sume požiadavky uplatňovanej na konsolidovanej úrovni pre každý subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši;
 - b) sume požiadavky uplatňovanej na každú dcérsku spoločnosť subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, na individuálnom základe.
- Spoločným rozhodnutím sa zabezpečí dodržiavanie súladu s článkom 45f a článkom 45g a musí byť plne odôvodnené a stanovené pre:
- a) subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, jeho orgánom pre riešenie krízových situácií;
 - b) dcérske spoločnosti subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ich príslušnými orgánmi pre riešenie krízových situácií;

- c) materskú spoločnosť v Únii skupiny orgánom pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ak materská spoločnosť v Únii nie je sama subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, z tej istej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši.
2. Ak viac ako jeden subjekt G-SII, ktorý je súčasťou G-SII v EÚ, je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, orgány pre riešenie krízových situácií uvedené v prvom pododseku prerokujú a prípadne sa v súlade so stratégiou na riešenie krízových situácií G-SII dohodnú na uplatňovaní článku 72e nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a na akejkoľvek úprave s cieľom minimalizovať alebo odstrániť rozdiel medzi súčtom súm uvedených v článku 45d ods. 3 písm. a) a v článku 12 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 pre jednotlivé subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, a súčtom súm uvedených v článku 45d ods. 3 písmene b) a v článku 12 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Takáto úprava sa môže uplatniť za týchto podmienok:

- a) úpravu možno uplatňovať vzhľadom na rozdiely vo výpočte celkových hodnôt rizikovej expozície medzi príslušnými členskými štátmi úpravou úrovne požiadavky;
- b) úprava sa neuplatňuje na odstránenie rozdielov vyplývajúcich z expozícií medzi skupinami, ktorých situácia sa rieši.

Súčet súm uvedených v článku 45d ods. 3 písmene a) a v článku 12 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 pre jednotlivé subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, nesmie byť nižší ako súčet súm uvedených v článku 45d ods. 3 písmene b) a v článku 12 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

3. Ak sa spoločné rozhodnutie neprijme do štyroch mesiacov, rozhodnutie sa prijme v súlade s odsekmi 4 až 6.
4. Ak sa spoločné rozhodnutie neprijme do štyroch mesiacov pre nesúhlas týkajúci sa konsolidovanej požiadavky, orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, prijme rozhodnutie o konsolidovanej požiadavke po náležitom zohľadnení:

- a) posúdenia dcérskych spoločností vykonanom príslušnými orgánmi pre riešenie krízových situácií,

stanoviska orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny, ak je odlišný od orgánu pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši.

Ak na konci štvormesačnej lehoty ktorýkoľvek z dotknutých orgánov pre riešenie krízových situácií postúpi záležitosť orgánu EBA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, odloží prijatie svojho rozhodnutia a počká na rozhodnutie, ktoré EBA môže prijať v súlade s článkom 19 ods. 3 uvedeného nariadenia, a prijme svoje rozhodnutie v súlade s rozhodnutím orgánu EBA.

V rozhodnutí orgánu EBA sa zohľadní prvý pododsek písm. a) a b).

Táto štvormesačná lehota sa považuje za zmierovacie obdobie v zmysle uvedeného nariadenia. EBA prijme svoje rozhodnutie do jedného mesiaca.

Vec sa nepostúpi orgánu EBA po uplynutí tejto štvormesačnej lehoty alebo po dosiahnutí spoločného rozhodnutia.

Ak EBA do jedného mesiaca nerozhodne, uplatní sa rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši.

5. Ak sa spoločné rozhodnutie neprijme do štyroch mesiacov pre nesúhlas týkajúci sa úrovne požiadavky, ktorá sa má uplatniť na dcérske spoločnosti skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, na individuálnom základe, rozhodnutie prijímú príslušné orgány pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) názory a výhrady vyjadrené orgánom pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, boli náležite zohľadnené a
- b) stanovisko orgánu pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny sa náležite zohľadnilo, ak je orgán odlišný od orgánu pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši.
- c) bolo posúdené dodržiavanie súladu s článkom 45g ods. 2.

Ak na konci štvormesačnej lehoty orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, postúpi záležitosť orgánu EBA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, orgány pre riešenie krízových situácií zodpovedné za dcérske spoločnosti na individuálnom základe odložia prijatie svojich rozhodnutí a počkajú na rozhodnutie, ktoré orgán EBA môže prijať v súlade s článkom 19 ods. 3 uvedeného nariadenia, a prijímú svoje rozhodnutia v súlade s rozhodnutím orgánu EBA. V rozhodnutí orgánu EBA sa zohľadní prvý pododsek písm. a), b) a c).

Táto štvormesačná lehota sa považuje za zmierovacie obdobie v zmysle uvedeného nariadenia. EBA prijme svoje rozhodnutie do jedného mesiaca.

Vec sa nepostúpi orgánu EBA po uplynutí tejto štvormesačnej lehoty alebo po dosiahnutí spoločného rozhodnutia.

Ak orgán EBA do jedného mesiaca nerozhodne, uplatňujú sa rozhodnutia orgánov pre riešenie krízových situácií dcérskych spoločností.

Spoločné rozhodnutie, ako aj všetky rozhodnutia prijaté v prípade, ak sa neprijme spoločné rozhodnutie, sa pravidelne preskúmava a v prípade potreby aktualizuje.

6. Ak sa spoločné rozhodnutie neprijme do štyroch mesiacov pre nesúhlas týkajúci sa úrovne konsolidovanej požiadavky a úrovne požiadavky, ktorá sa uplatní na dcérske spoločnosti skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, na individuálnom základe, uplatňujú sa tieto ustanovenia:

- a) prijme sa rozhodnutie o konsolidovanej požiadavke v súlade s odsekom 4;
- b) prijme sa rozhodnutie o úrovni požiadavky, ktorá sa má uplatniť na dcérske spoločnosti skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, na individuálnom základe v súlade s odsekom 4, po:
 - i) náležitom zvážení rozhodnutia uvedeného v písmene a);
 - ii) posúdení dodržiavania súladu s článkom 45g ods. 2.

7. Spoločné rozhodnutie uvedené v odseku 1, ako aj všetky rozhodnutia prijaté orgánmi pre riešenie krízových situácií uvedenými v odsekoch 4, 5 a 6, ak sa neprijme spoločné rozhodnutie, sú pre dotknuté orgány pre riešenie krízových situácií záväzné.

Spoločné rozhodnutie, ako aj všetky rozhodnutia prijaté v prípade, ak sa neprijme spoločné rozhodnutie, sa pravidelne preskúmava a v prípade potreby aktualizuje.
8. Orgány pre riešenie krízových situácií v spolupráci s príslušnými orgánmi požadujú a overujú, že subjekty spĺňajú požiadavku uvedenú v článku 45 ods. 1, a prijímajú akékoľvek rozhodnutie podľa tohto článku súbežne s vypracovaním a udržiavaním plánov riešenia krízových situácií.
9. Orgán pre riešenie krízových situácií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, informuje orgán EBA o minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktorá bola stanovená:
 - a) na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši;
 - b) na úrovni dcérskych spoločností skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, na individuálnom základe.

Článok 45i Podávanie správ na účely dohľadu a zverejňovanie požiadavky

1. Subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 podávajú správy svojim príslušným orgánom a orgánom pre riešenie krízových situácií aspoň raz ročne o:
 - a) úrovni dostupných položiek, ktoré spĺňajú podmienky podľa článku 45b alebo článku 45g ods. 3 a sumách vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov vyjadrených v súlade s článkom 45 ods. 2 po uplatnení odpočtov v súlade s článkami 72e až 72j nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - b) zložení položiek uvedených v písmene a) vrátane ich profilu splatnosti a poradia v bežnom konkurznom konaní.
2. Subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 zverejňujú aspoň raz ročne tieto informácie:
 - a) úrovne dostupných položiek, ktoré spĺňajú podmienky článku 45b alebo 45g ods. 3;
 - b) zloženie položiek uvedených v písmene a) vrátane ich profilu splatnosti a poradia v bežnom konkurznom konaní.
3. Orgán EBA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom stanoviť jednotné formáty, vzory a frekvenciu ich predkladania na účely podávania správ na účely dohľadu a zverejňovania, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku.

Orgán EBA predloží Komisii uvedený návrh regulačných predpisov do [12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti].

Komisii sa udeľuje právomoc prijať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.
4. Požiadavky na zverejňovanie sa uplatňujú od dátumu, keď sa po prvýkrát dosiahne plný súlad s požiadavkou uvedenou v článku 45 ods. 1.

Článok 45j Podávanie správ orgánu EBA

1. Orgány pre riešenie krízových situácií v spolupráci s príslušnými orgánmi informujú orgán EBA o minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré sa stanovili pre každú inštitúciu, ktorá patrí do ich jurisdikcie.
2. Orgán EBA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov s cieľom stanoviť v spolupráci s príslušnými orgánmi jednotné formáty, vzory a vymedzenia na účely identifikácie a zasielania informácií orgánmi pre riešenie krízových situácií orgánu EBA na účely odseku 1.

Orgán EBA predloží Komisii uvedený návrh regulačných technických predpisov do [12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti] ...*.

Komisii sa v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 udeľuje právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku.

Článok 45k Porušenia minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky

1. Akékoľvek porušenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky subjektu riešia príslušné orgány na základe aspoň jedného z týchto dôvodov:
 - a) právomoci riešiť alebo odstrániť prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie v súlade s článkami 17 a 18;
 - b) opatrenia uvedené v článku 104 smernice 2013/36/ES;
 - c) opatrenia včasnej intervencie v súlade s článkom 27;
 - d) administratívne sankcie a iné administratívne opatrenia v súlade s článkami 110 a 111.
2. Orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány uskutočňujú vzájomné konzultácie pri výkone svojich právomocí uvedených v odseku 1 písm. a) až d).

Článok 45l Správy

1. Orgán EBA v spolupráci s príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií predkladá Komisii správu, ktorá obsahuje posúdenia aspoň o tom, ako:
 - a) sa požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky implementovala na vnútroštátnej úrovni, a najmä, či došlo k odchýlkam v úrovniach stanovených pre porovnateľné subjekty v jednotlivých členských štátoch;
 - b) právomoc požadovať od inštitúcií, aby splňali požiadavku prostredníctvom nástrojov uvedených v článku 45b ods. 2, vykonávali orgány pre riešenie krízových situácií, a či došlo k odchýlkam pri výkone tejto právomoci medzi členskými štátmi.
2. V správe v zmysle odseku 1 sa zohľadní:
 - a) vplyv minimálnej požiadavky a všetkých navrhnutých harmonizovaných úrovní minimálnej požiadavky na:
 - i) finančné trhy vo všeobecnosti a konkrétne trhy s nezabezpečenými dlhopismi a derivátmi;
 - ii) obchodné modely a štruktúry súvahy inštitúcií, najmä profil financovania a stratégie financovania inštitúcií, a právnu a prevádzkovú štruktúru skupín;

* OP vložte dátum: 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

- iii) ziskovosť inštitúcií, najmä ich náklady na financovanie;
 - iv) prevod expozícií na subjekty, ktoré nepodliehajú prudenciálnemu dohľadu;
 - v) finančnú inováciu;
 - vi) prevalenciu nástrojov zmluvnej záchrany pomocou vnútorných zdrojov a povahu a obchodovateľnosť takýchto nástrojov;
 - vii) správanie sa inštitúcií z hľadiska riskovania;
 - viii) úroveň zaťaženia aktív inštitúcií;
 - ix) opatrenia, ktoré inštitúcie prijali v záujme splnenia minimálnych požiadaviek a najmä rozsah, v akom boli minimálne požiadavky splnené prostredníctvom zníženia využívania cudzích zdrojov, emisií dlhodobých dlhopisov a získavania kapitálu, ako aj
 - x) úroveň úverov úverových inštitúcií s osobitným zameraním na poskytovanie úverov mikropodnikom, malým a stredným podnikom, miestnym orgánom, regionálnym vládam a subjektom verejného sektora, ako aj so zameraním na financovanie obchodu vrátane poskytovania úverov v rámci oficiálnych schém poistenia vývozných úverov;
 - b) vzájomné pôsobenie minimálnych požiadaviek a požiadaviek na vlastné zdroje, ukazovateľa finančnej páky a požiadaviek na likviditu stanovených v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a v smernici 2013/36/EÚ;
 - c) schopnosť inštitúcií nezávisle získavať kapitál alebo financovanie na trhoch s cieľom splniť všetky navrhované harmonizované minimálne požiadavky.
3. Správa uvedená v odseku 1 sa vzťahuje na dva kalendárne roky a predkladá sa Komisii do 30. septembra kalendárneho roku po poslednom kalendárnom roku, na ktorý sa vzťahuje daná správa. “
24. Článok 55 sa nahrádza takto:

„Článok 55

Zmluvné uznanie záchrany pomocou vnútorných zdrojov

1. Členské štáty uložia inštitúciám a subjektom uvedeným v článku 1 ods. 1 písm. b), c) a d) povinnosť zahrnúť zmluvnú podmienku, na základe ktorej veriteľ alebo strana dohody vytvárajúci záväzok alebo nástroj uznajú, že tento záväzok môže podliehať právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu a súhlasia s tým, že je pre nich záväzný akékoľvek zníženie istiny alebo nesplatenej dlžnej sumy, konverzia alebo zrušenie, ktoré sa uskutočnia výkonom uvedených právomocí orgánom pre riešenie krízových situácií, za predpokladu, že daný záväzok spĺňa všetky tieto podmienky:
- a) nie je vyňatý z pôsobnosti článku 44 ods. 2;
 - b) nie je vkladom podľa článku 108 písm. a);
 - c) je upravený právom tretej krajiny a
 - d) je vydaný alebo prijatý po dátume, od ktorého členský štát uplatňuje ustanovenia prijaté na účel transpozície tohto oddielu.

2. Požiadavka uvedená v odseku 1 sa nemôže uplatňovať, ak orgán pre riešenie krízových situácií členského štátu určí, že sú splnené všetky tieto podmienky:
- a) záväzky alebo nástroje uvedené v prvom pododseku môžu podliehať právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu orgánom pre riešenie krízových situácií členského štátu podľa právnych predpisov tretej krajiny alebo záväznej dohody uzatvorenej s danou treťou krajinou;
 - b) je právne, zmluvne alebo hospodársky neuskutočniteľné pre inštitúciu alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) zahrnúť takú zmluvnú podmienku do určitých záväzkov;
 - c) táto výnimka z požiadavky uvedenej v odseku 1 na určité záväzky neohrozí riešiteľnosť krízovej situácie inštitúcií a subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b), c) a d).

Záväzky uvedené v písmenách b) a c) nezahŕňajú dlhové nástroje, ktorými sú nezabezpečené záväzky, nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 a nástroje kapitálu Tier 2. Okrem toho sú nadradené záväzkom, ktoré sa započítavajú do minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

Záväzky, ktoré v súlade s písmenami b) a c) neobsahujú zmluvnú podmienku uvedenú v odseku 1, sa nezapočítavajú do minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky.

3. Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií mohli od inštitúcií a subjektov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b), c) a d) požadovať, aby orgánom poskytli právny posudok týkajúci sa právnej vymožitelnosti a účinnosti zmluvnej podmienky uvedenej v odseku 1.
4. Skutočnosť, že inštitúcia alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) nezahrnie do zmluvných ustanovení, ktorými sa riadi relevantný záväzok, zmluvnú podmienku, ako sa požaduje v súlade odsekom 1, nebráni orgánu pre riešenie krízových situácií vo výkone právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu vo vzťahu k uvedenému záväzku.
5. Orgán EBA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom bližšie určiť zoznam záväzkov, na ktoré sa vzťahuje vylúčenie uvedené v odseku 1, a obsah zmluvnej podmienky požadovanej v uvedenom odseku, a to s prihliadnutím na rôzne obchodné modely inštitúcií.

Orgán EBA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii do 3. júla 2015.

Komisii sa udeľuje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

6. Orgán EBA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť podmienky, za ktorých by bolo právne, zmluvne alebo hospodársky neuskutočniteľné pre inštitúciu alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) zahrnúť zmluvnú podmienku uvedenú v odseku 1 do určitých záväzkov, a za ktorých by oslobodenie od požiadavky uvedenej v odseku 1 nebolo prekážkou riešiteľnosti krízovej situácie danej inštitúcie alebo subjektu.

Orgán EBA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii.

Komisii sa udeľuje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010. “

25. V článku 63 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno n):

„n) právomoc pozastaviť povinnosti týkajúce sa platieb alebo dodania, ktorých je inštitúcia alebo subjekt uvedený v odseku 1 zmluvnou stranou, ak orgán pre riešenie krízových situácií po konzultácii s príslušným orgánom rozhodne, že vykonávanie právomoci pozastavenia je nevyhnutné na účinné uplatňovanie jedného alebo viacerých nástrojov na riešenie krízových situácií alebo na účely ocenenia podľa článku 36.

26. Do článku 63 ods. 1 sa vkladajú tieto odseky 1a a 1b:

„1a. Obdobie pozastavenia podľa odseku 1 písm. n) nesmie prekročiť minimálne časové obdobie, ktoré orgán pre riešenie krízových situácií považuje za nevyhnutné na účinné uplatňovanie jedného alebo viacerých nástrojov na riešenie krízových situácií alebo na účely ocenenia podľa článku 36, pričom v žiadnom prípade nesmie presiahnuť 5 pracovných dní.

1b. Pozastavenie podľa odseku 1 písm. n) sa nevzťahuje na:

- a) povinnosti týkajúce sa platieb a dodania voči systémom alebo prevádzkovateľom systémov určených na účely smernice 98/26/ES, centrálnym protistranám a centrálnym protistranám z tretej krajiny uznaných orgánom ESMA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a centrálnym bankám;
- b) oprávnené pohľadávky na účely smernice 97/9/ES;
- c) kryté vklady, ako sú vymedzené článku 2 ods. 1 bode 94.“

27. V názve článku 59 sa vkladá výraz „a oprávnené záväzky“ a v názve článku 60 sa vkladá výraz „a oprávnených záväzkov“.

28. V článku 59 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Právomoc odpísať alebo konvertovať príslušné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky sa môže vykonávať buď:

- a) nezávisle od opatrenia na riešenie krízovej situácie; alebo
- b) v kombinácii s opatrením na riešenie krízovej situácie, ak sú zároveň splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie stanovené v článkoch 32 a 33.

Právomoc odpísať alebo konvertovať oprávnené záväzky nezávisle od opatrenia na riešenie krízovej situácie sa môže vykonávať len vo vzťahu k oprávneným záväzkom, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v článku 45g ods. 3 písm. a) okrem podmienky vo vzťahu k zostatkovej splatnosti záväzkov.“.

29. Výraz „kapitálové nástroje“ v článku 59 ods. 2 sa nahrádza výrazom „kapitálové nástroje a záväzky uvedené v odseku 1“ a výraz „kapitálovým nástrojom“ v článku 59 ods. 3 výrazom „kapitálovým nástrojom a záväzkom uvedeným v odseku 1“.

30. Výraz „kapitálových nástrojov“ v článku 59 ods. 4 písm. b) sa nahrádza výrazom „kapitálových nástrojov a záväzkov uvedených v odseku 1“ a výraz „kapitálové nástroje“ v článku 59 ods. 10 sa nahrádza výrazom „kapitálové nástroje a záväzky uvedené v odseku 1“.

31. V článku 60 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno d):
- „d) istina oprávnených záväzkov uvedených v článku 59 ods. 1 sa odpíše alebo konvertuje na nástroje vlastného kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 31 alebo v rozsahu kapacity relevantných oprávnených záväzkov podľa toho, ktorý ukazovateľ je nižší.“.
32. V článku 60 sa odsek 2 nahrádza takto:
- „2. Ak sa istina relevantného kapitálového nástroja alebo oprávneného záväzku odpíše:
- a) zníženie tejto istiny je trvalé s výhradou akéhokoľvek odpísania v súlade s mechanizmom pripísania v článku 46 ods. 3;
 - b) voči držiteľovi relevantného kapitálového nástroja a záväzku uvedeného v článku 59 ods. 1 nezostáva na základe sumy nástroja, ktorý bol odpísaný, alebo v súvislosti s ňou žiaden záväzok, s výnimkou akéhokoľvek už vzniknutého záväzku a akéhokoľvek záväzku týkajúceho sa náhrady škody, ktorá môže vzniknúť v dôsledku opravného prostriedku, ktorým sa napadla zákonnosť výkonu právomoci odpisovania;
 - c) držiteľovi relevantných kapitálových nástrojov a záväzkov uvedených v článku 59 ods. 1 nie je vyplatená iná náhrada než náhrada v súlade s odsekom 3.“.
33. V článku 60 ods. 3 sa výraz „relevantných kapitálových nástrojov“ nahrádza výrazom „relevantných kapitálových nástrojov a záväzkov uvedených v článku 59 ods. 1“.
34. V článku 69 ods. 4 sa písmeno b) nahrádza takto:
- „b) povinnosti týkajúce sa platieb a dodania voči systémom alebo prevádzkovateľom systémov určených na účely smernice 98/26/ES, centrálnym protistranám a centrálnym protistranám z tretej krajiny uznaných orgánom ESMA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a centrálnym bankám;“.
35. V článku 70 sa odsek 2 nahrádza takto:
- „2. Orgány pre riešenie krízových situácií nesmú vykonávať právomoc uvedenú v odseku 1 vo vzťahu k akémukoľvek záložnému právu systémov alebo prevádzkovateľov systémov určených na účely smernice 98/26/ES, centrálnych protistrán a centrálnych protistrán z tretej krajiny uznaných orgánom ESMA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a centrálnych bánk vzťahujúcemu sa na aktíva, ktoré inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, založila alebo poskytla ako maržu alebo kolaterál;“.
36. V článku 71 sa odsek 3 nahrádza takto:
- „3. Žiadne pozastavenie podľa odseku 1 alebo 2 sa neuplatňuje na systémy alebo prevádzkovateľov systémov určených na účely smernice 98/26/ES, centrálnne protistrany a centrálnne protistrany z tretej krajiny uznané orgánom ESMA podľa článku 25 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, alebo na centrálnne banky.“.
37. V článku 88 sa odkaz na „článok 45“ nahrádza odkazom na „články 45 až 45i“.

38. V článku 88 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„S výhradou článku 89 orgány pre riešenie krízových situácií na úrovni skupiny zriadia kolégiu pre riešenie krízových situácií na vykonávanie úloh uvedených v článkoch 12, 13, 16, 18, 45 až 45i, 91 a 92, a prípadne na zaistenie spolupráce a koordinácie s orgánmi pre riešenie krízových situácií z tretích krajín.“.

39. Článok 89 sa nahrádza takto:

*„Článok 89
Európske kolégiu pre riešenie krízových situácií*

1. Ak má inštitúcia z tretej krajiny alebo materská spoločnosť z tretej krajiny dcérske spoločnosti v Únii alebo materské spoločnosti v Únii zriadené v dvoch alebo viacerých členských štátoch, alebo dve alebo viacero pobočiek v Únii, ktoré sa považujú za významné v dvoch alebo viacerých členských štátoch, orgány pre riešenie krízových situácií členských štátov, v ktorých sú usadené uvedené subjekty alebo v ktorých sa uvedené významné pobočky nachádzajú, zriadia jedno jediné európske kolégium pre riešenie krízových situácií.

2. Európske kolégium pre riešenie krízových situácií uvedené v odseku 1 vykonáva funkcie a plní úlohy vymedzené v článku 88 vo vzťahu k subjektom uvedeným v odseku 1, a pokiaľ sú uvedené úlohy relevantné, vo vzťahu k pobočkám.

Úlohy, ktoré má vykonávať európske kolégium pre riešenie krízových situácií podľa odseku 2, zahŕňajú stanovenie požiadavky uvedenej v článkoch 45 až 45i.

Pri stanovovaní požiadavky uvedenej v článkoch 45 až 45i členovia európskeho kolégia pre riešenie krízových situácií zohľadnia globálnu stratégiu riešenia krízových situácií, ak existuje, schválenú orgánmi tretích krajín.

Ak v súlade s globálnou stratégiou riešenia krízových situácií dcérske spoločnosti v Únii alebo materská spoločnosť v Únii a jej dcérske spoločnosti nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, a členovia európskeho kolégia pre riešenie krízových situácií súhlasia s touto stratégiou, dcérske spoločnosti v Únii alebo materská spoločnosť v Únii dodržiavajú súlad s požiadavkou článku 45g ods. 1 na konsolidovanom základe tak, že subjektu z tretej krajiny, ktorého krízová situácia sa rieši, vydajú oprávnené nástroje uvedené v článku 45g ods. 3 písm. a) a b).

3. Ak len jedna materská spoločnosť v Únii vlastní všetky dcérske spoločnosti Únie inštitúcie z tretej krajiny alebo materskej spoločnosti z tretej krajiny, európskemu kolégiu pre riešenie krízových situácií predsedá orgán pre riešenie krízových situácií členského štátu, v ktorom je materská spoločnosť v Únii usadená.

Ak sa neuplatňuje prvý pododsek, európskemu kolégiu pre riešenie krízových situácií predsedá orgán pre riešenie krízových situácií materského podniku v Únii alebo dcérskej spoločnosti v Únii s najvyššou hodnotou držaných celkových súvahových aktív.

4. Členské štáty môžu prostredníctvom vzájomnej dohody všetkých príslušných zmluvných strán upustiť od požiadavky zriadiť európske kolégium pre riešenie krízových situácií, ak iná skupina alebo kolégium vykonávajú rovnaké funkcie a plnia rovnaké úlohy, ako sú funkcie a úlohy ustanovené v tomto článku, a dodržiavajú všetky podmienky a postupy – vrátane tých, ktoré sa týkajú členstva a účasti v kolégiách pre riešenie krízových situácií – ustanovené v tomto článku a v

článku 90. V takomto prípade sa všetky odkazy na európske kolégiá pre riešenie krízových situácií v tejto smernici vykladajú ako odkazy na tieto iné skupiny alebo kolégiá.

5. S výhradou odseku 3 a 4 tohto článku európske kolégium pre riešenie krízových situácií inak funguje v súlade s článkom 88.

40. Článok 110 sa mení takto:

- a) prvá veta v odseku 1 sa nahrádza takto:

Bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov stanoviť a uložiť trestné sankcie, členské štáty v prípade nedodržania vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu alebo ustanovenia nariadenia [*o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán*] stanovia pravidlá týkajúce sa administratívnych sankcií a iných administratívnych opatrení a prijímajú všetky kroky potrebné na zabezpečenie ich vykonávania;

- b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, ak sa na inštitúcie, finančné inštitúcie alebo materské spoločnosti v Únii v zmysle tejto smernice alebo na centrálnu protistranu, zúčtovacích členov centrálnych protistrán alebo materské podniky v zmysle nariadenia [*o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán*] alebo v prípade porušenia vzťahujú povinnosti uvedené v prvom odseku, mohli v prípade ich porušenia na členov riadiaceho orgánu v zmysle tejto smernice alebo na členov rady v zmysle nariadenia [*o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán*] a iné fyzické osoby, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva zodpovedné za porušenie, uplatňovať administratívne sankcie, a to podľa podmienok stanovených vo vnútroštátnom práve.“;

- c) prvá veta v odseku 3 sa nahrádza takto:

„Právomoci na ukladanie administratívnych sankcií stanovené v tejto smernici sa pridelujú orgánom pre riešenie krízových situácií, alebo prípadne príslušným orgánom, a to podľa druhu porušenia.“.

41. Článok 111 sa mení takto:

- a) v odseku 1 sa písmená a), b) a c) nahrádzajú takto:

„a) nevypracovanie, nedodržanie a neaktualizovanie plánov ozdravenia a plánov ozdravenia na úrovni skupiny, čím sa porušujú články 5 alebo 7 tejto smernice alebo článok 9 nariadenia [*o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán*];

b) neoznámenie príslušnému orgánu, že sa plánuje poskytnutie finančnej podpory na úrovni skupiny, čím sa porušuje článok 25 tejto smernice;

c) neposkytnutie všetkých informácií, ktoré sú potrebné na vypracovanie plánov riešenia krízových situácií, čím sa porušuje článok 11 tejto smernice alebo článok 14 nariadenia [*o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán*];

d) riadiaci orgán inštitúcie alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice alebo rady centrálnej protistrany v zmysle nariadenia [*o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych*

protistrán] neoznami príslušnému orgánu, že inštitúcia alebo subjekt uvedený v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice alebo centrálna protistrana zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, čím sa porušuje článok 81 tejto smernice alebo článok 68 ods. 1 nariadenia *[o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]*.“;

b) odsek 2 sa mení takto:

i) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) verejné vyhlásenie, v ktorom sa uvedie zodpovedná fyzická osoba, inštitúcia, finančná inštitúcia, materský podnik v Únii, centrálna protistrana alebo iná právnická osoba, ako aj povaha porušenia;“;

ii) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) dočasný zákaz vykonávať riadiace funkcie v inštitúciách alebo subjektoch uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice alebo v centrálnych protistranách pre ktoréhokoľvek člena riadiaceho orgánu alebo vrcholového manažmentu inštitúcie alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice alebo rady centrálnej protistrany pre ktorúkoľvek inú fyzickú osobu, ktorá je braná na zodpovednosť;“

42. Článok 112 sa mení takto:

a) prvá veta v odseku 1 sa nahrádza takto:

Členské štáty zabezpečia, aby orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány uverejnili na svojom oficiálnom webovom sídle aspoň všetky administratívne sankcie, ktoré uložili za porušenie vnútroštátnych ustanovení transponujúcich túto smernicu alebo ustanovení stanovených v nariadení *[o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]*, ak sa proti takýmto sankciám nepodal opravný prostriedok alebo ak boli opravné prostriedky vyčerpané.“;

b) v odseku 2 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) ak by zverejnenie spôsobilo inštitúciám alebo subjektom uvedeným v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) tejto smernice alebo príslušnej centrálnej protistrane alebo fyzickým osobám neprimeranú škodu, ak ju možno určiť.“;

c) odsek 4 sa mení takto:

i) prvá veta sa nahrádza takto:

„Orgán EBA predloží do 3. júla 2016 Komisii správu o anonymnom uverejnení členskými štátmi, ako sa stanovuje v odseku 2, o sankciách za nedržiavanie súladu s vnútroštátnymi ustanoveniami transponujúcimi túto smernicu, a najmä o tom, či sa v tomto ohľade vyskytli medzi členskými štátmi výrazné rozdiely.“;

ii) dopĺňa sa tento pododsek:

„Orgán ESMA predloží do [...] podobnú správu Komisii, pokiaľ ide o uverejňovanie sankcií za nedržiavanie súladu s ustanoveniami stanovenými v nariadení *[o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]*“;

43. Článok 113 sa nahrádza takto:

Vedenie centrálnej databázy orgánmi EBA a ESMA

1. Orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány informujú pod podmienkou dodržiavania služobného tajomstva uvedenou v článku 84 orgán EBA o všetkých administratívnych sankciách, ktoré uložili podľa článku 111 za nedržiavanie súladu s vnútroštátnymi ustanoveniami transponujúcimi túto smernicu, a o stave opravného prostriedku a jeho výsledku.

Orgány pre riešenie krízových situácií a príslušné orgány informujú pod podmienkou dodržiavania služobného tajomstva uvedenou v článku 71 nariadenia [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán] orgán ESMA, pokiaľ ide o administratívne sankcie uložené za porušenie uvedeného nariadenia.

2. Orgány EBA a ESMA vedú centrálnu databázu sankcií, ktoré im boli nahlásené, výlučne na účely výmeny informácií medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií, pričom táto databáza je dostupná iba orgánom pre riešenie krízových situácií a aktualizuje sa na základe informácií, ktoré poskytli orgány pre riešenie krízových situácií.
3. Orgány EBA a ESMA vedú centrálnu databázu sankcií, ktoré im boli nahlásené, výlučne na účely výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi, pričom táto databáza je dostupná iba príslušným orgánom a aktualizuje sa na základe informácií, ktoré poskytli príslušné orgány.
4. Orgány EBA a ESMA vedú webové sídla s odkazmi na zverejnenie sankcií každým orgánom pre riešenie krízových situácií a každým príslušným orgánom podľa článku 112 a uvádzajú dobu, na ktorú každý členský štát sankcie zverejňuje.“

Článok 2

Zmena smernice 98/26/ES

V článku 2 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) „centrálna protistrana“ alebo „CCP“ je centrálna protistrana vymedzená v článku 2 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;“.

V článku 2 sa písmeno f) nahrádza takto:

„f) „účastník“ je inštitúcia, centrálna protistrana, agent zúčtovania, klíringový ústav, prevádzkovateľ systému alebo zúčtovací člen centrálnej protistrany povolený podľa článku 17 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;“.

Článok 3

Zmeny smernice 2002/47/ES

Smernica 2002/47/ES sa mení takto:

V článku 1 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Články 4 až 7 tejto smernice sa neuplatňujú na žiadne obmedzenie vymáhania dohôd o finančnom kolaterále alebo žiadne obmedzenie účinku záložnej dohody o finančnej záruke, mechanizmov konečného čistého zúčtovania alebo vzájomného

započítania, ktoré sa ukladá na základe hlavy IV kapitoly V alebo VI smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, alebo na základe hlavy V kapitoly IV nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán] alebo na žiadne obmedzenie, ktoré sa ukladá na základe podobných právomocí v právnych predpisoch členského štátu na uľahčenie riadneho riešenia krízovej situácie každého subjektu uvedeného v odseku 2 písm. c) bode iv), na ktorý sa vzťahujú ochranné opatrenia, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné s ochrannými opatreniami stanovenými v hlave IV kapitole VII smernice 2014/59/EÚ a v hlave V kapitole V nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].“

Článok 9a sa nahrádza takto:

„Článok 9a

Smernica 2008/48/ES, smernica 2014/59/EÚ a nariadenie (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]

Touto smernicou nie sú dotknuté smernica 2008/48/ES, smernica 2014/59/EÚ a nariadenie (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].“

Článok 4

Zmena smernice 2004/25/ES

V článku 4 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. „Členské štáty zabezpečia, aby sa článok 5 ods. 1 tejto smernice neuplatňoval v prípade použitia nástrojov na riešenie krízových situácií, príslušných právomocí a mechanizmov stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ alebo v hlave V nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].“

Článok 5

Zmena smernice 2005/56/ES

V článku 3 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby sa táto smernica neuplatňovala na spoločnosť alebo spoločnosti, ktoré podliehajú použitiu nástrojov na riešenie krízových situácií, príslušných právomocí a mechanizmov stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ alebo v hlave V nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán].“

Článok 6

Zmeny smernice 2007/36/ES

Smernica 2007/36/EÚ sa mení takto:

- a) V článku 1 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby sa táto smernica neuplatňovala v prípade použitia nástrojov na riešenie krízových situácií, príslušných právomocí a mechanizmov stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ alebo v hlave V nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]“.

b) V článku 5 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Členské štáty zabezpečia, aby na účely smernice 2014/59/EÚ a nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán] valné zhromaždenie dvojtretinovou väčšinou platných hlasov mohlo vydať oznámenie o zvolaní valného zhromaždenia alebo upraviť stanovky tak, aby sa v nich stanovilo, že oznámenie o zvolaní valného zhromaždenia na rozhodnutie o zvýšení kapitálu sa vydá v kratšom čase, než je to stanovené v odseku 1 tohto článku, a to za predpokladu, že sa toto zhromaždenie sa neuskutoční do desiatich kalendárnych dní od vydania oznámenia o zvolaní a že sa splnia podmienky článku 27 alebo 29 smernice 2014/59/EÚ alebo článku 19 nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán] a že zvýšenie kapitálu je potrebné na odvrátenie podmienok na riešenie krízových situácií stanovených v článkoch 32 a 33 smernice 2014/59/EÚ alebo v článku 22 nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]“.

Článok 7

Zmena smernice 2011/35/EÚ

V článku 1 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby sa táto smernica neuplatňovala na spoločnosť alebo spoločnosti, ktoré podliehajú použitiu nástrojov na riešenie krízových situácií, príslušných právomocí a mechanizmov stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ alebo v hlave V nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]“.

Článok 8

Zmena smernice 2012/30/EÚ

V článku 45 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby sa článok 10, článok 19 ods. 1, článok 29 ods. 1, 2 a 3, článok 31 ods. 2 prvý pododsek, články 33 až 36 a články 40, 41 a 42 tejto smernice neuplatňovali v prípade použitia nástrojov na riešenie krízových situácií, príslušných právomocí a mechanizmov stanovených v hlave IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ alebo v hlave V nariadenia (EÚ) [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán]“.

Článok 9
Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do [12 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.
Členské štáty uplatňujú tieto opatrenia od [dátum – 6 mesiacov od dátumu transpozície].
2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach uvedených v odseku 1 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.
3. Členské štáty oznámia Komisii a orgánu EBA znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 10
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 1 ods. 1, článok 1 ods. 40, článok 1 ods. 41, článok 1 ods. 42, článok 1 ods. 43, články 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8 nadobúdajú účinnosť [dátum, keď nariadenie [o rámci na ozdravenie a riešenie krízových situácií centrálnych protistrán] nadobudne účinnosť].

Článok 11
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda